

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

№4 Ціна договірна

volyn.com.ua

Суперві
рецепти
пасок
і страв
на Великдень

с. 19-21

Фото з Instagram-сторінки «Зірковий шлях».

До і після пологів: жіночого щастя телезірка чекала півтора десятиліття.

Василіса Фролова вперше стала мамою у 43 роки: «Наші стосунки розпочалися з моєї вагітності»

● **ЗІРКА** 7 березня українська теле- і радіоведуча, актриса народила сина. Вона довго чекала щастя материнства, і вже настільки втратила віру, що й перестала про це думати. І ось навіть без сучасних репродуктивних технологій сталося диво!

с. 16–17

Фото Instagram.com/taras.tsymbaliuk.

● Секс-символ Тарас Цимбалюк про кохання свого життя

с. 3, 25

Вийшла заміж за 18 годин до смерті

с. 32

Фото в сайту jewelry.kochut.or.

«Тож, сучасні Маргарити, годі вам в дівках сидіти. Не дивіться на ціну — нумо сіли на мітлу!»

Увага:
конкурс!

● **СТОП-КАДР** Правда ж, круто?! Цей підпис збив мене наповал. Хоча і цього разу приводів для радощів я мав чимало: одна географія ваших листів — як електронних, так і паперових — від Любомля на Волині до Вендичан на Вінниччині чи Солоного на Дніпропетровщині — змушувала моє серце битися частіше. Не кажучи вже про їхній веселий зміст, коли не раз доводилося триматися за живіт, а потім аплодувати вашому таланту

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор газети
«Так ніхто не кохав»

А ще ж і персонального листа-вірша отримав. Руки сверблять процитувати, але це також моя дружина прочитає — і... Одним словом, не люблю я додаткові наряди на кухню поза чергою... ☺

І навіть візитівку прислали з проханням прорекламувати одну справу. Мовляв, якщо ми раптом потрапимо у призери, не давайте нам гонорару, а згадайте про наші «гардини, тюлі, штори». І, знаєте, ми це зробимо. Де ж іще рекламувати те, що приносить затишок у дім, де живе любов, як не у газеті «Так ніхто не кохав»? Тим паче, коли ще й підписують — «Вашій читачці 92 роки!» Аби ця реклама тільки допомогла Вам. А десь колись в якійсь компанії незлим тихим словом Ви і за нас, сподіваємось, згадаєте. Щоб більше народу читало «Так ніхто не кохав». Тож будьмо разом! І будьмо здорові та кохані!

Комуслугба постаралась,
До весни приготувалась.
Інструмент, хоч і старий,
та житиме вічно.
Бо в пригоді він стає
І в селі, і в місті.

(Марія ГАВРИЛЮК,
м. Тернопіль).

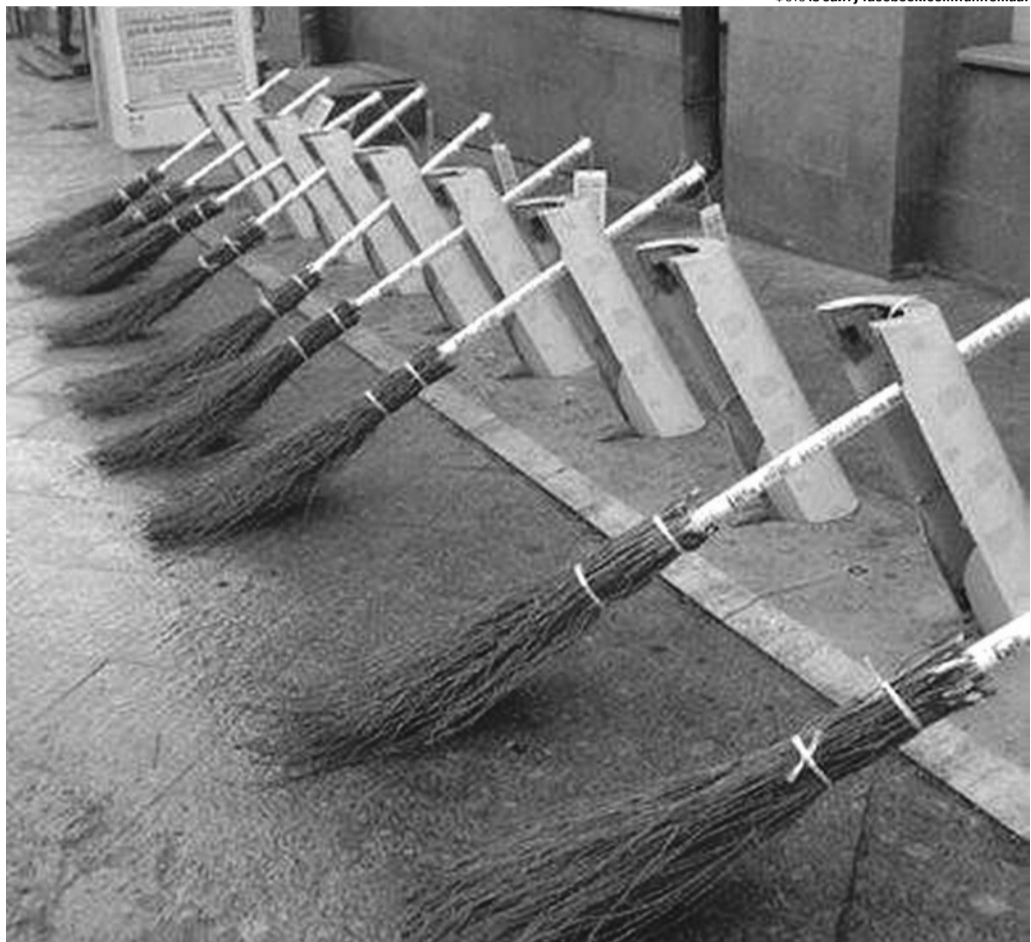

Фото із сайту facebook.com.funfromua.

* * *
Як на шабаш позлітались,
дуже щиро дивувались:
Хтось піклується про нас!
Подарунок — вищий клас!

* * *
Стоять метелки, грустят дівчонки,
Потому что на девять девчонок —
по статистике, восемь ребят!
(Стоять мітли чарівні,
та дівчата все ж сумні:
По статистиці, на дев'ять — лише
вісім парубків!)
(Надія МІЩЕНКО,
смт Солоне Дніпропетровської
області).

* * *
Доки подруга літає,
Відьму в небесах катає —
Ми всі дев'ять теж на старті,
Бо таких польотів варті.
(Олеся КОВАЛЬЧУК,
с. Жидичин Луцького району Волині).

* * *
Скільки роботів стоять,
Та усі без діла.
Ім програму би задать —
Техніка б ожила.

Таке буває раз у певну кількість літ,
коли проводять відьми свій
черговий зліт.

* * *
Ми красиві — рівно стали,
Всіх чужих повимітали.
Попадеться на гачок
Молоденький двірничок!
(Микола КЛИМУК,
м. Луцьк Волинської області).

Таке буває раз у певну кількість літ,
коли проводять відьми свій
черговий зліт.

* * *
Чекають дітоньки малі
Появи Бабусі Яги!
Мітла вже є, але, на жаль,
Ступу не виробив тесляр.
(Наталія НЕЛІНА,
смт Вендичани Могилів-Подільського
району, Вінницької області).

Продовження на с. 30

«Коли я пропонував їй зустрітися, мене трясло, як під час першого знімального дня в кіно»

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** Зірку серіалу «Спіймати Кайдаша» і фільму «Чорний ворон» 31-літнього Тараса Цимбалюка (на фото) називають найвродливішим актором країни. Секс-символом. Щоправда, його серце вже зайняте – нещодавно Тарас у прямому ефірі популярного шоу «Танці з зірками» освідчився своїй коханій – стилісту, візажисту і фотографіні Тіні Антоненко...

Уся країна бачила кадри, як Тарас освідчувався Тіні: «Сонечко, я тебе дуже кохаю... Знаєш, для мене було би честю, якби ти стала моєю дружиною». Дівчина розплакалась і відповіла: «Так».

Лія ЛІС

● **В юності я одружився, але потім ми обоє зрозуміли, що цей шлюб був помилковим.** Пояснив мамі, а вона: «Боже, що ж скажуть люди? Ти розлучився, ти одружився». Тобто мама думала в першу чергу не про почуття свого сина, а про чисте ставлення. Совкове поняття. Кажу: «Мамо, людям по барабану, треба ж турбуватися про свою дитину, а не про сусідів. З колишньою дружиною ми спокійно розлучилися, але друзями не залишилися і не підтримуємо спілкування».

Знаєте, в найбільшому накачаному чоловікові сидить малолітній боягуз, який не може зробити, на перший погляд, елементарні кроки.

● **Я не влюбливий. І службових романів ніколи не було.** Навіть якщо моє завдання на зйомках — наповнити очі коханням, щоб яскравіше зіграти сцену. Я вибудовую собі бар'єр і завжди ставлюсь до цього, як до роботи.

● **Мені здається, я тільки рік тому по-справжньому закохався.** Побачив дівчину на зйомках кліпу Monatika «Вічність» — Тіна була художницею з гриму, але не наважився підійти відразу. Знаєте, в найбільшому накачаному чоловікові сидить малолітній боягуз, який не може зробити, на перший погляд, елементарні кроки. Я не приховую цього. Актор може зіграти переконливо сотні речей на майданчику, але в особистому житті всі рівні.

Продовження на с.25

З нами – цікаво!

VOLYN.COM.UA

МІСЯЧНИК
ТАК НІХТО НЕ КОХАВ
передплатні індекси:
86771, 60305, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60779
(для читачів інших областей).

Тижневик
ВОЛИНЬ
Газета
передплатні індекси:
30000, 60306, 60305, 86772
(для читачів Волинської області),
97847
(для читачів Рівненської області),
61136 (для читачів інших областей).

Тижневик
Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні
передплатні індекси:
60304, 60306, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60312 (для читачів Рівненської області),
60307 (для читачів інших областей).

МІСЯЧНИК
Читанка
НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ
ДЛЯ ВСІХ
передплатні індекси:
97847
(для читачів Волинської області),
60313
(для читачів Рівненської області),
60780
(для читачів інших областей).

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

24 роки тому, одружуючись, Оксана та Руслан Шиліки навіть не уявляли, що стануть багатодітною сім'єю (на знімку нема найстаршої дочки).

Фото Катерини ЗУБЧУК.

«Ми нічого не мали, коли одружувалися, — лише наше кохання»

- **НІХТО, КРІМ ТЕБЕ** Але саме це, як переконані сьогодні Оксана та Руслан Шиліки із Каменя-Каширського на Волині, і є головним для щасливого шлюбу. А найбільше багатство подружжя, яке йде до свого срібного весілля, — шестеро їхніх дітей

Катерина ЗУБЧУК

«ПЕРШИЙ ЗНІМОК, НА ЯКОМУ МИ УДВОХ ЗОВСІМ ЮНІ, БЕРЕЖЕМО ЯК ДОРОГУ РЕЛІКВІЮ»

Вони обоє — камінь-каширці, вчилися в одній школі (на той час єдиній в райцентрі), але не були знайомі. Пригадуючи ті роки, Оксана каже:

— Я Руслана чи то не ба-

чила ніколи, чи не звертала на нього уваги. Треба було нам поїхати у Брище, що неподалік Луцька, — на відпочинок у літній табір, аби зустрітися. Як дорогу реліквію бережемо зроблений там наш перший знімок, на якому ми удвох зовсім юні.

Це був 1992 рік. Дівчина закінчила восьмий клас, її майбутній чоловік — десятий. Тоді й зародилося їхнє кохання. Воно було дитя-

че, як запам'яталося жінці, — «якісь особливі погляди, увага». Руслан заходив у кімнату, де жила землячка, кликав на сніданок, обід... Того літа, повернувшись із табору, вони більше й не бачилися. Лише 1 вересня у школі зустрілися. Про перші побачення, які почалися тієї осені, жінка розповідає:

— Ми пішли в парк лісгоспу і не одну годину сиділи на лавочці, розмовляючи про

Дівчина закінчила восьмий клас, її майбутній чоловік — десятий. Тоді й зародилося їхнє кохання.

школу, своїх батьків, друзів. Між нами була «піонерська» відстань. І ще довго, до речі, прощалися дуже офіційно, подаючи одне одному руку. Коли прийшла зима і стало холодно, то моя мама сказала: «Що ж ви будете на вулиці десь мерзнути — хай Руслан заходить до хати». Так мій майбутній чоловік почав бувати в нас. Іноді вечеряли разом. Мені хотілося приготувати щось смачненьке й пригостити його. Чоловік досі пам'ятає ті наші вечори, які нам так полюбилися.

«НЕМОВБИ НА КРИЛАХ ЛІТАЛА, ЧЕКАЮЧИ СВАТІВ»

А навесні 1993-го Оксана закінчила дев'ятий клас і того ж року вступила до Київського медичного учили-

Повінчав їх отець Феодосій у Свято-Іллінській старовинній церкві, яка, на жаль, на Благовіщення в 2015-му згоріла.

з більшою перервою, на світ з'явилася наймолодша донька, подружжя лише тішилося з такого дарунку. Хоч, як самі кажуть, непросто було. І мається на увазі не лише те, що у їхній оселі стало тіснувато: коли на руках мами відразу троє маленьких дітей, то живеш без перепочинку.

— Але все минає, труднощі забуваються, — говорить жінка. — Сьогодні дивлюся на синів та дочок і радію. Головне, що вони здорові. Стараємося їх всіляко розвивати. Найстарші — Роман і Вікторія — уже на свій хліб, як мовиться, пішли. Дочка уже заручена, сина одружили.

Одне слово, батьків чекають нові статуси, нові сторінки життя.

...Так склалися обставини, що я розмовляла переважно з Оксаною. Чоловік якраз був на роботі. І все ж ми з ним поспілкувалися, коли він обідньої пори прийшов додому. Те, що від нього почула, лише ще раз засвідчило: подружжя Шиліків вдячне долі за те, що в юності доля звела їхні дороги.

— Ми п'ять літ зустрічалися, — сказав чоловік, — і вже 24 роки нашому шлюбу. Тож був час зважити все й оцінити. Я дуже радий, що саме ця жінка, Оксана, — моя дружина. Ми назвали з нею шестеро дітей. Це і є наше багатство.

ща. Руслан після школи став студентом Луцького індустріального інституту (нині — Національний технічний університет). Стосунки їхні не перервалися, хоч зустрічі й стали рідшими. Бачилися, коли дівчина приїжджала додому. А ще, бувало, Руслан до Києва вирушав. Тож збереглися в пам'яті і такі «столічні» побачення. Через три роки з дипломом столичного училища Оксана приїхала за направленням на Волинь. Місцем здобуття її першого професійного досвіду стало село Волиця Камінь-Каширського району.

— Через п'ять літ наших зустрічей, — розповідає Оксана, — ми з Русланом одружилися. Мені на той час було 18, чоловікові ось-ось мав виповнитися 21. Нічого не мали, крім нашого кохання. Руслан — ще студент. У мене була робота, але вона в ті роки оплачувалася із затримками. І то часто бартером — холодильником, велосипедом. Але ми дуже хотіли бути разом і раділи з того, що станемо чоловіком та дружиною. Не забуду, як чекала дня заручин, — немовби на крилах літала. 23 лютого 1997-го було сватання. А у травні справляли весілля, на яке зібралися дві великі родини.

Подружнє життя Шиліків-

молодших почалося у хаті батьків Руслана, куди Оксана прийшла в невістки. І хоч проблем ніяких не виникало — зі свекрами в Оксани, як каже сьогодні, стосунки склалися хороші, все ж вони з Русланом вирішили: раз у них своя сім'я, то мають жити окремо. І пішли на винайману квартиру.

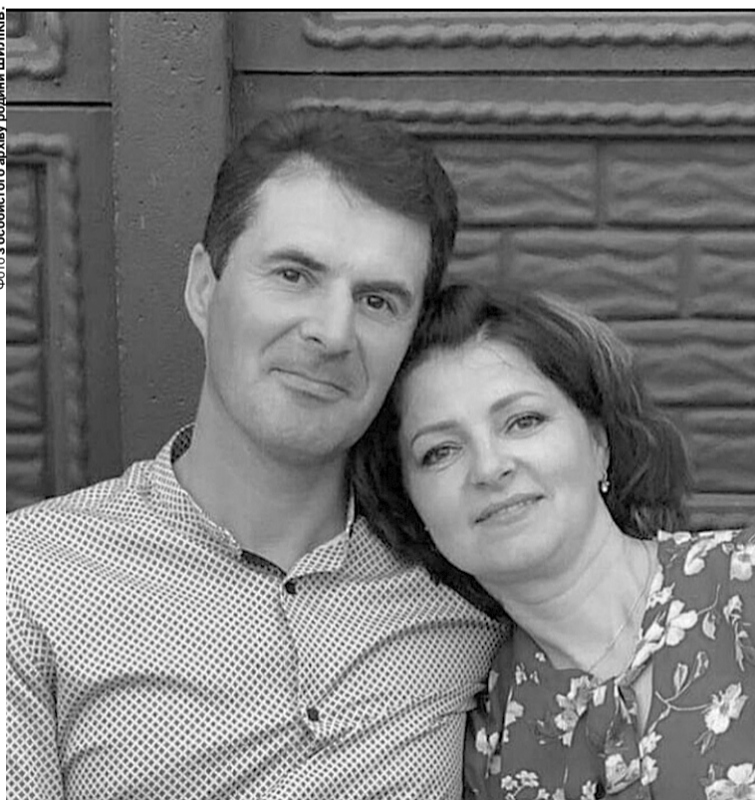
«НЕ ЗАБУДУ РАЙСЬКОГО КУТОЧКА НА ОЛЕКСІЇВЦІ, ДЕ МИ ЖИЛИ З ДВОМА СТАРШИМИ ДІТЬМИ»

П'ять років молода сім'я перебивалася, як кажуть, по чужих кутках, змінюючи житло («то холодна квартира була, то ціну хазяйка несподівано піднімала»). Оксана по-особливому тепло пригадує, як перебралися вони на Олексіївку:

— Це ж околиця Каменя-Каширського — геть під лісом. Не забуду того райського куточка. Добре було, хоч і зручностей ніяких — воду з криниці треба було носити, грубки дровами топити. Подобалося жити на природі. Біля хати ріс сад. Особливо для дітей було роздолля: вранці вийшли надвір — і цілий день на чистому повітрі.

Попрощалися вони з тим «райським куточком» — Олексіївкою й перебралися ближче до цивілізації, коли старших дітей, сина Романа

й дочку Вікторію, треба було вже у садочок віддавати, до школи готувати. Ще трохи жили по чужих кутках, а там і двокімнатну квартиру собі купили. І довго — десять літ після народження первістка — у них було тільки двоє дітей. А коли вже у своїй квартирі троє дітей посипалися одне за одним, а потім,

Ніби вчора це було — перша зустріч, побачення, весілля, а вже скоро 25 літ їхньому шлюбові.

Анджеліна ДЖОЛІ: «Краще бути одній, ніж мати того, хто поруч лише наполовину...»

ЗОЛОТІ СЛОВА їй лише 45, але вже понад 20 років вона найпопулярніша, найбільш оплачувана, найсексуальніша артистка Голлівуду. А ще — мама шістьох дітей: троє з яких — прийомні, а ще троє — біологічні. Бо має неймовірно чуйне, чутливе і відкрите серце — і для любові, і для кохання, і для того, щоб розділити біль...
Частково секрет свого «Я» вона розкриває і в цих висловлюваннях

● Життя нічого не значить, якщо ви не робите для інших нічого корисного.

● Моя мама виховала в мені почуття безмежної любові. Можливо, я була нестерпною в молодості, але я завжди була люблячою.

● Без болю не було б страждань. Без страждань ми ніколи не вчилися б на своїх помилках. Біль і страждання — ключ, що відкриває всі двері на життєвому шляху. Без них не було б життя.

● Я була безрозсудною, але ніколи не бунтувала без причини.

● Приймайте сміливі рішення і робіть помилки. Це те, що зробить вас тією людиною, якою повинні стати.

● Любов — це коли ти бажаєш всього

найкращого людям, яких любиш. Любов — це коли ти ставиш їхні інтереси і благополуччя вище своїх власних. Завжди.

● Будь сміливим, будь хоробрим, будь зухвалим, будь вільним.

● Мені потрібно більше сексу, о'кей? До того, як помру, я хочу спробувати всіх на світі.

● Краще бути одній, ніж мати того, хто поруч лише наполовину або не хоче бути поруч.

● Потрібно зрозуміти, хто ви без вашої сім'ї, без вашого чоловіка або без вашої дружини. Треба усвідомити, хто ви в цьому світі і що вам необхідно для того, щоб відчувати себе добре на самоті. Мені здається, це найважливіше в житті.

Коли ви зрозумієте, хто ви без будь-кого іншого, ви зможете зробити що завгодно.

● Люди завжди будуть говорити різну нісенітницю. Нехай. Я насолоджуюся своїм життям.

**Навіть сильним людям
потрібне сильне плече. Це я
про жінок і про чоловіків.**

● З часом ти дорослішаєш і розумієш, що всі речі в собі треба приймати. А потім цілуєш свого коханого і розумієш, для чого тобі ці губи.

● Навіть сильним людям потрібне сильне плече. Це я про жінок і про чоловіків.

● Я вірю, що я хороша людина. Вірю, що хороша мати. Але це вирішувати моїм дітям, а не всьому світу.

Фото із сайту vogue.com.

Фото із сайту elle.com.

Сукня для... МУЖЧИН

● **КОЛОНКА ОПТИМІЗМУ** — Ти бачила осінньо-зимову колекцію «Burberry» на лондонському тижні моди? — таємничо шепоче мій мобільний голосом Ірочки. На годиннику — майже ніч. Сумно дивлюсь на порожню стіну своєї квартири у новобудові — колись тут має бути телевізор, а перед тим — хоча б побілка. А найперше — кошти хоч на скромний ремонт у стилі жорсткий «лофт». Точно не на одяг від «Burberry».
— І що там, у Лондоні, утнули кутюр'є?
— Сукню для мужчин! — аж вереснула Ірочка.
Беру паузу, щоб «погуглити» модні новини

Світлана
ФЕДОНЮК,
культурологиня

Як повідомляє «TheNewYorkTimes», британський люксовий бренд «Burberry» справді випустив свіжу колекцію... чоловічих суконь довжиною міді з коротким рукавом і спідницею у складку. Зі слів дизайнера Рикардо Тіші, він надихнувся ліберальним трактуванням британського сільського образу, одночасно намагався відійти від нав'язаного традицією дрескоду. На думку модельєра, «настає нова ера свободи». Минулого сезону тенденцію на чоловічі сукні започаткував італійський дім моди

// **Італійські кутюр'є радять
мужчинам носити свої плаття
поверх джинсів.**

«Gucci». Він представив для мужчин сатинове плаття у клітинку, коментуючи це як боротьбу з токсичними стереотипами, що формують чоловічу гендерну ідентичність. Італійські кутюр'є радять мужчинам носити свої плаття поверх джинсів.

— І як ти з цього приводу себе почуваш як жінка і культуролог? — серйозно запитує подруга. Вони ж, ці хвостаті й мохнаті істоти, вкрали у нас навіть сукню! Мужчини наступають на основи нашого жіночого всесвіту! — нявчить Ірочка, мов кицька навесні.

— Спокійно, подруго! Мусимо визнати, що ми теж, ще століття тому, «віджали» у мужчин брюки, коротку стрижку, краватку... Зате нам тепер набагато зручніше без височенних «бабет» на голові, тісних корсетів, важезних спідниць до підлоги. А от чоловіки хай ще вкрадуть у нас бюстгальтер на кісточках і поролоні чи туплі на шпильках у

Світ сходить з глузду шаленими темпами...

12 сантиметрів! Хай помучаться заради моди, як ми свого часу, — відверто заходжує сміхом у слухавку. Ірочка умиротворено прощається. Та за пів години нового «гуглення» телефоную вже я:

— Не все втрачено, подруго. Ще є у світі борці за наші сукні! Журналісти «DailyMail» задля експерименту нарядились у жіночий одяг і гуляли вулицями Нью-Йорка, досліджували реакцію перехожих. Така ініціатива стала відгуком на виступи розгніваної консервативної громадськості після виходу журналу «Vogue» зі співаком Гаррі Стайлсом на обкладинці.

— Мур-мурр... І що не так із цим

хлопцем із обкладинки? — позіхає Ірочка.

— Він у платті від «Gucci»...

— І що нью-йоркські перехожі?

— Зі слів журналістів, навіть не звертали уваги, кілька подивились презирливо, а дехто навіть робив компліменти і дякував за сміливість носити сукні...

— А ти тепер розумієш, чому тане льодовиковий шельф Антарктиди?

— Чому? — торопію.

— Антарктида рухається у бік Арктики! Південний полюс хоче стати Північним, бо світ перевертається! — вголос прозріває Ірочка. А я вже услід за нею...

Фото із сайту bazaar.ru.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

«Маринка плакала, просила Олега з мамою поговорити, але той нічого поганого не помічав».

Фото із сайту popular.com.py.

«Кількість шлюбів у чоловіків можна прочитати по волоссю...»

- **НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ** З Олегом Маринка в інституті познайомилась. Милий і веселий хлопець, який завше усім радо допомагав. Саме оця його безмежна людяність і привабила дівчину

Анна КОРОЛЬОВА

«Я щаслива була тільки до того моменту, доки зі свекрухою не прийшла знайомитись»

— Ти знаєш, коли у стаціонар потрапив один із наших однокурсників, Олег десь пропав. У гуртожитку на дві-три години з'явиться і знову біжить кудись. На парах теж не бував. Виявилось, він десь на якомусь складі коробки тягав, а зароблені гроші на все, що хворому хлопцю виписували, витрачав. А вони до того навіть друзями не були. Він просто допоміг людині, яка опинилась в скруті.

Маринка з Олегом були найкрасиві-

шою парою курсу. Буває таке: дивишся і душа радіє за молодих — дві половинки одного цілого. Та між ними ніколи і суперечок ніяких не було, так уже вони одне одного кохали і вміли поступатись в дрібницях.

— Я щаслива була тільки до того моменту, доки зі свекрухою не прийшла знайомитись, — каже скрушно Маринка. — Зайшла в хату і одразу відчула її несприйняття і нелюбов.

Лариса Петрівна оцінюючим поглядом окинула майбутню невістку:

— Ну, ну... — оце і все, що сказала за вечір.

За столом про все розпитувала у Маринки і пташкою щебетала жінка Оlegового старшого брата. Розмова геть не

клеїлась, а дівчина з усіх сил намагалась заповнити незручну тишу.

— Лариса Петрівна дуже хороша, — сказала вона тихцем, проводжаючи Маринку до дверей. — Просто набрала в голову дурниць усіляких і сама в них й повірила. Олег у неї меншенький і улюблений. Вони тут усі впевнені, що кількість шлюбів у чоловіків можна прочитати по волоссю. От якщо одна маківка — то одна дружина. А у твого Олега — дві. От Лариса Петрівна і вірить свято, що перша дружина, то помилка сина буде, а друга — нормальна і на все життя. Я ще коли заміж виходила, свекруха казала: «Ти з Ромчиком моїм — пара на все життя. А от Оlegову першу дружину ще й не знаю навіть, а вже не люблю».

Маринка тоді прибігла у гуртожиток і одразу — в інтернет, шукати, що то за маківки такі і що то за повір'я дивні. Дійсно, знайшла. Так і є. Якщо одна — один шлюб. Дві — буде двічі жонатим. Маринці лиш вісімнадцять було тоді, тому з всією юнацькою наївністю вирішила усім своїм життям і кожним вчинком довести, наскільки це все неправда і забобони.

«РІК ТЕРПІЛА, А ПОТІМ УТЕКЛА, В ЧОМУ ОДЯГНУТА БУЛА»

Весілля у молодих дивним було. Лариса Петрівна навідріз відмовилась хоч копійку дати на забаву і бути присутньою на святі теж не захотіла. Весільною матір'ю була дружина брата. Вони ж і дарували молодятим подарунки, ніби як від батьків.

Жили Маринка із Олегом спочатку у гуртожитку, а по закінченні інституту переїхали в орендовану квартиру.

— Я й змирилась з тим, що свекруха мене не любить. Вона після знайомства бачити мене не хотіла. Колись відтане, думала! Нам навіть і спокійніше так було. Аж поки не почались труднощі фінансові, адже у нас тоді дитина з'явилась.

Олега з роботи звільнили, а Маринка — у декреті. За квартиру платити просто нічим. Батьки Маринчині їх до себе кликали, хоч тимчасово, але Олег вирішив, що їхати з міста родиною сенсу немає.

— Я з батьками домовився. Ми у них трохи поживемо, а потім роботу знайду і знову з'їдемо.

На Маринку у той період дивитись було лячно. Свекруха її не чіпала ні словом, ні порухом, але робила тихцем усе, аби дошкулити. Маринка плакала, просила Олега з мамою поговорити, але той нічого поганого не помічав. Ну подумаєш, ненька малого серед ночі забирає, бо діток і потрібно кожні три години годувати, а те, що він сам не прокидається і не просить їсти, ще не означає, що він не голодний. А речі у шафі вона перекладає, бо господиня ж у домі вона. Їй не подобається, як Маринка склала, от вона по-своєму і зробила — хіба то проблема. І так у всьому і завжди.

**Олегову першу дружину
ще й не знаю навіть,
а вже не люблю.**

Близько року витерпіла Маринка, а потім просто в чому була, втекла до батьків.

— Дійшло до того, що Олег їй зароблені гроші почав приносити і з нею лиш розмовляв. Я перетворилась на тень безсловесну. Мене ніхто ніби й не бачив. За цілий день і слова могли до мене не сказати. Вийду у вбиральню, повертаюсь, а ні дитини, ні коляски немає — свекруха сама собі вирішила, що потрібно вийти погуляти чи щось малечі купити.

Олег навіть і не приїхав тоді за Маринкою і не зателефонував. Не знаю, як так можна, але зустрілись вони лише, коли розлучались. Олег справно платить аліменти і не цікавиться сином узагалі.

Чи то маківки ті мають все ж значення, чи така то дивна родина, але рік по тому Олег одружився з розмахом. На весільних фото в одній із соцмереж щаслива свекруха обіймає невісточку і пише купу компліментів дівчині. Живуть молоді ніби й не погано.

Маринка поки одна підіймає сина. Дуже любить свого колишнього чоловіка, але не того, із котрим жила у свекрухи, а ще того Олега, яким був до усіх тих перипетій, — доброго, люблячого і тако-го закоханого в неї хлопця...

Не забувайте, що вчинки чоловіка заради коханої жінки мають більше значення, ніж слова.

Ти для нього Киця чи... Пончик?

● **ШПАРГАЛКА ДЛЯ ДВОХ** Коханий майже ніколи не звертається до тебе на ім'я, щоразу обирає якесь прізвисько? Можливо, у нього коротка пам'ять чи саме так він висловлює свої почуття

ЗАЙКА (МИШКА, ХОМ'ЯЧОК)

Якщо чоловік називає тебе іменами дрібних гризунів, він любить домінувати у стосунках. До жінок ставиться виключно як до об'єкта полювання, а коли здобич потрапляє у клітку, інтерес до неї різко зникає. Тому з таким партнером будь дуже пильною. Не дозволяй йому керувати тобою та зазіхати на твою незалежність. Чітко покажи йому, де закінчується його територія дій і починається твоя.

КИЦЯ

Такі чоловіки — дуже ніжні та романтичні натури. Спочатку вони не надто себе розкривають, намагаються бути мужніми та вольовими. Та з часом ця маска спадає з обличчя — і перед тобою постає безхарактерна особа. Якщо він тебе називає Кицею, чоловіку бракує материнської любові — подаруй йому це почуття.

РИБКА

Вважається, якщо чоловік називає свою кохану Рибкою, він на підсвідомому рівні хоче, щоб вона була мовчазною, особливо щодо його захоплення рибороловлю.

ЗОЛОТКО

Як відомо, золото — кольоровий метал. Можливо, він цінює тебе за твій твердий характер, а можливо, навпаки, натякає на те, що тобі бракує постійності й терплячості.

**Якщо він тебе називає
Кицею, чоловіку бракує
материнської любові —
подаруй йому
це почуття.**

СОНЦЕ (СОНЕЧКО)

При такому ніжному зверненні чоловік чекатиме від тебе тепла, турботи та любові. Також він вимагатиме, щоб ти весь час мала вигляд на всі 100%, сяяла від щастя, була усміхнена й життєрадісна, адже ти — його Сонечко.

ПОНЧИК

Можливо, ти погано годуєш свого коханого, і він увесь час хоче їсти? Не забувай, що шлях до серця чоловіка лежить через його шлунок.

«Вони на відстані відчували одне одного».

Фото із сайту surprise.com.

Коли помирає другий із закоханої пари, тоді...

- **НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ** Галина свою любов пронесла через десятки літ. Мріяла ще хоч раз перед смертю побачити свого Володю, заради якого вона пожертвувала їхнім коханням. Цікаво, як він тепер виглядає? Мабуть, сивочолий, адже востаннє вони бачились більш як 40 років тому, і то на його весіллі, на яке він запросив її, щоб попрощатись. Так розповіла його мама Софія

Катерина ПAVЛЮК

Галина добре все пам'ятає: як перший танець був не з нареченою, а з нею. Як він запросив її, пригортав до себе і все розпитував, чому вона його зрадила.

І тільки тоді, під час танцю, дізнався правду. Микола погрожував вбити його, а вона старалась врятувати — погодилась вийти заміж за Миколу.

Володя аж побілів, заскреготав зубами, так боля-

че стиснув їй руку, що мало не крикнула, ледь вимовив: «Що ти наробила? Тепер щось міняти пізно». І вона з ним погодилась: «Значить, така наша доля. Я кохаю тебе, Володю, хочу, щоб ти був щасливий. Будеш щасливий ти, буду щасливою і я».

Вона пам'ятає, як потайки дивилися одне на одного, щоб дорогі серцю риси обличчя ніколи не забути. Після цього танцю їхні стежки розійшлися.

Але якийсь містичний зв'язок між ними був. Вони

на відстані відчували одне одного. Володя часто снівся Галині. Можливо, і він бачив її у снах. Володя для неї був оберегом.

Життя йшло своєю колією. І Галині захотілося ласки й обіймів. У сні вона тулилася до Миколи, але за це не раз одержувала ляпас зі словами: «Обіймаєш не мене, а Володьку». Ось таке було її життя. Але вона була вірною дружиною. Хоч Микола і зраджував її. Вона вдячна чоловіку за дітей, яких народила, виростила добрими

людьми, які подарували їй хороших онуків.

Але були в житті Галини такі випадки, коли хотіла покинути Миколу. Не раз думала, як Володя влаштував своє життя. Живе десь на Львівщині. Пора і їй влаштувати своє.

Варто було Галині подумати про друге заміжжя, як знову снівся Володя і просив: «Галинко, чекай мене». Після такого сну вона далі терпіла Миколу.

Тричі приймала рішення про розлучення. І тричі снівся Володя, бажаючи чекати його.

Так тривало до 1993 року. Галина терпіла, змиралась зі своїм життям та все чекала і вірила своїм снам.

А потім Володя перестав снитись. Галина і з цим змиралась. Вважала, що він забув про неї. Адже житейські проблеми, час, вік беруть своє. Значить, у нього все добре.

Не раз, йдучи містом, вона приглядалася до сивочолих чоловіків, уявляю-

чи, що так може виглядати її Володя. А ще мріяла про зустріч, без будь-яких обов'язків одне перед одним, просто побачити дорогу серцю людину.

Час невблаганно йшов. Одружувала Галина своїх дітей, дочекалася внуків. Поховала Миколу.

Через рік Галина розцвіла, наче пізня квітка. Поправилась, погарнішала, стала виглядати значно молодшою. Чоловіки пропонували їй вийти заміж. Та Галина жила своїми спогадами та мріями.

І ось 2017 рік. Знову віщий сон: Галина на подвір'ї свого будинку, а через паркан, біля самої хвіртки, заглядає Володя. Сумним, ніжним поглядом дивиться на неї. І був він таким, як запам'ятала його на весіллі.

Зраділа, побігла відчинити хвіртку, а його немає, кудись зник. Замість Володі забігає гарний великий пес і лягає біля її ніг, лащить. Чому Володя зник? Чому не зайшов?

Від такого сну Галина прокинулася, але вставати їй не хотілося. Вона ще довго лежала і розмірковувала, що це могло означати? І зажеврела у Галини надія на зустріч. Подумала, якщо

Галина їде на Львівщину. Село, кладовище... Серце почало битися швидше. Здається, що воно ось-ось вирветься з грудей. І ось Володина могила. І це фото. Галині перехопило подих. Великий клубок став у горлі, сльози градом покотилися по обличчю. Галина впала на коліна, обняла могилу і заридала: «Коханий мій, Володю, не про таку я мріяла зустріч... Любий мій, і все-таки вдруге не змогла тебе вберегти. Якби можна було тебе воскресити, то я віддала б своє життя, аби ти був живий, мій коханий».

Галина ще довго розмовляла з Володею про своє життя. Прощаючись, мовила: «Володю, у снах ти приходив до мене і все просив чекати тебе. Я чекала, але не судилося нам зустрітися. А тепер я прошу: ти чекай мене. Я не знаю, скільки часу мені відміряв Бог, але коли настане моя пора, я прийду, мій коханий, до тебе і наші душі возз'єднаються, і наше кохання продовжиться на Небесах. І воно буде вічним, і ми будемо разом. А зараз я молитимусь за тебе, щоб був у Царстві Небеснім, я любитиму і пам'ятатиму тебе до останніх своїх днів».

Коли Галина фотографувала

Володю, у снах ти приходив до мене і все просив чекати тебе. Я чекала, але не судилося нам зустрітися.

Володя був біля хвіртки, значить, він теж хоче її побачити. Галина уявляла їхню зустріч і готувалася до неї. Та не знала, що чекає її попереду.

Через декілька ночей знову снівся сон. І не сам Володя, а його фото на сірому постаменті. Чому постамент? Що цим він хотів повідомити? Галя не знаходила собі місця, втратила сон і спокій. Тут щось не так. Мабуть, щось трапилось.

Галина почала пошуки, щоб дістати хоч якусь вісточку про долю Володі. І таки дізналась...

Через своїх знайомих, які проживають у селі Новий Двір, дізналася, що Володі вже більше 20 років немає серед живих. А також, що свою першу доньку Володя назвав Світланю — так, як зветься донька Галини. І це йому нагадувало про колишню кохану. Зрозуміло, що Галею назвати дружина не дозволила б, тому він пішов на таку хитрість. І свою любов віддавав доні.

У 1994 році любя доня збиралася заміж, потрібні були гроші на весілля і Володя поїхав в Росію на заробітки. Натомість привезли його у домовині.

з пам'ятника Володин портрет, не помітила, як підійшла якась сільська жіночка і спитала: «Ви, певно, родичка покійного зі Львова?» — «Так, так», — машинально відповіла Галина.

І ще цікава жіночка запитала, чи була вона на могилі доньки покійного, яка померла від раку через 17 років після його смерті. І почувши, що ні, показала, як її знайти.

Коли Галина підійшла до могили Володиної доньки Світлани, то оторопіла, не могла і слова промовити. На фото Світлана — копія Галини в молодості. Різниця була лише в зачісці. У Світлани були світлі локони, а в Галини — русяве волосся. Тоді зрозуміла остаточно, як сильно Володя кохав її...

Тепер вона щороку 25 серпня відправляє панахиду за упокій душі Володі, його батьків та доньки Світлани. А ще Галина каже: «Кохання помирає тоді, коли помирають обоє закоханих, а поки живе хтось один із них, то ця любов живе, хоч у спогадах чи у снах, але живе, навіть незважаючи на вік!».

м. Володимир-Волинський.

ТАК ХОЧЕТЬСЯ БУТИ У ПАРІ

Буває, що самотні люди знаходять свою половинку через службу знайомств. Вирішив і я написати – може, пощастить... Мені 39 років, зріст 182 сантиметри. Порядний, симпатичний, не п'ю, вмю все робити по господарству. Але так склалося, що не зустрів ту єдину, якій був би справжнім чоловіком, яку любив би і оберігав. Вірю, що відгукнеться скромна, добра воляничка віком до 40 років, котра, як і я, втомилася від самотності і мріє про сімейне щастя, люблячого чоловіка. Відповім на всі дзвінки. П'яниць, наркоманок, заради розваги прошу не турбувати. **Мій тел. 0668737561** (дзвонити після 19-ї години).

х х х

Хочу познайомитися з жіночкою віком до 39 років, не схильною до повноти, для створення сім'ї. Можна з дітьми. Про себе: 45 років, зріст 170 сантиметрів, вага 70 кілограмів, проживаю на Тернопільщині з маленькою донечкою. Непитуший, трудолюбивий, матеріально забезпечений. **Мій тел. 0979235055.**

х х х

Пишу цього листа з надією, що, може, відгукнеться на нього чоловік, який, як і я, втомився від самотності, якому хочеться відчувати підтримку у цьому непростому житті. Сподіваюся, що зустрінеться мені людина, яка веде здоровий спосіб життя, цінує взаєморозуміння, теплоту та щирість стосунків. **Мій тел. 0687789691.**

х х х

Сільський 65-літній чоловік, пенсіонер, не п'ю, не курю, нормальної зовнішності (зріст 175 сантиметрів, вага 85 кілограмів). Познайомлюся із самотньою жінкою-волянкою із сільської місцевості віком 55–65 років, яка б була згідна на переїзд до мене. **Мій тел. 0972149884.**

х х х

Мені 41 рік, зріст 167 сантиметрів, вага 57 кілограмів. Інвалід 3-ї групи загального захворювання. Живу в селі з батьками і братом. Хочу познайомитися з дівчиною чи жінкою-сиротою віком років 40, котра б теж була на групі. Бажано, щоб відгукнулася жителька Ковельського району, яка б погодилася на переїзд до мене (є окрема кімната в хаті) і яка б стала мені коханою дружиною, доброю помічницею. **Мій тел. 0687639219.**

х х х

Сільський чоловік, за професією будівельник, не п'ю, не курю, нормальної зовнішності (60 років, зріст 170 сантиметрів, вага 75 кілограмів). Познайомлюся із самотньою жінкою-волянкою із сільської місцевості. **Мій тел. 0988728167.**

х х х

Самотня, живу у Харкові, а родом із Волині, куди б дуже хотіла повернутися (після смерті матері залишилася зовсім самотньою). Може, на мій лист відгукнеться чоловік – інвалід дитинства, як і я, з яким би ми і одне одного підтримували, і допомагали добрим словом, молитвою знедоленим людям. **Мій тел. 0953391948.**

Більше оголошень – на сайті
VOLYN.COM.UA

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

11

№4

Донька тепер уже є палкою вболівальницею тата.

Георгій БУЩАН: «Просто зібрав речі та пішов»

- **СЕ ЛЯ ВІ** Голкіпер національної збірної України і київського «Динамо» розповів про розлучення з відомою балериною Христиною Шипшор і виховання доньки

Ігор БУРБАС

Не надто турбувало те, що мене знали швидше як чоловіка Христини, ніж як воротаря «Динамо» (дружина була старша на 8 років, обоє на фото. — Ред.). Взагалі про це не думав, — **зізнався Георгій в інтерв'ю YouTube-проєкту BurBuzz.** — Весілля і народження дитини в 19 років були для мене усвідомленим кроком. Зараз усе в порядку, через пів року донька піде уже в перший клас, ми спілкуємося. Тоді думав, що роблю все правильно. Зараз би, можливо, поводився по-іншому. Я не хотів виносити це все, ми сіли з нею і поговорили, що їй і мені не потрібні сплески в ЗМІ, це не наша історія. Прийшли до розлучення мирно і спокійно, щоб Юля за усім не спостерігала і не було великої травми через вирішення питань. Просто зібрав речі та пішов.

Минув час, і ми зрозуміли, що чогось нового один одному не можемо дати. Зараз із Христиною абсо-

щось винести. Зараз я не холостяк, серце зайняте...

Який Бущан-батько?

“ **Зараз я не холостяк, серце зайняте.** ”

лютно нормальні стосунки, виховуємо доньку. У неї свої взаємини, у мене свої. Ніхто нікуди не лізе і не веде до конфлікту. Ми не тримаємо один на одного зла. Я зациквився на собі, на роботі, розставив все по личках, що мені потрібно, вийшов на новий рівень. На сьогоднішній день в моєму житті не відбувається багато чого, крім футболу. Я розумію, що він годує мене і мою сім'ю, це можливість заробити на якийсь період часу і розвиватися далі. Адже після футболу залишається життя, і за період у ньому ти повинен для себе

Хотілося б частіше бачитися з Юлею, але Христина усвідомлює, що у мене є графік, як і в неї. Юля теж робить вигляд, що розуміє. Кожна наша зустріч — це шалені емоції. Зараз іноді навіть не знаю, як себе вести. Раніше вона від мене не відходила. Зараз ми їздили в зоопарк, і донька мене питає: «Папа, а ми підемо на плейграунд?» Я не розумію, а вона каже: «Тату, та це ж дитячий майданчик». Вона взагалі розумниця, ходить на балет, спокійно розмовляє англійською».

А починалося все у 2014-му так романтично...

Усі фото з Instagram-сторінки Георгія БУЩАНА.

фото із сайту mama.ua.

До всього, що знаходиться під майкою і трусиками, заборонено торкатися чужим людям. А якщо це сталося, потрібно обов'язково розповісти мамі.

Як правильно говорити з дітьми про секс

Фото із сайту ideaspeople.1plus1.ua.

Початок на с. 32

«На цю тему не можна поговорити один раз. Не можна просто сісти з дитиною і відразу все викласти. Про це потрібно говорити завжди, як тільки виникає привід», – пояснює Наталія Підлісна, яка вже 20 літ займається сексуальною освітою українців. Отож:

Перша порада. Якщо вашій дитині 3 роки, ви вже можете розповісти їй про поцілунки, про те, що є в неї під майкою і трусиками, про те, що це потрібно мити щодня, і про те, що до всього, що знаходиться під білизною, заборонено торкатися чужим людям. А якщо це сталося, потрібно обов'язково розповісти мамі.

Друга порада. Коли вашій дитині 7 років, ви вже можете розповісти їй про чоловічу та жіночу анатомію, а також вам треба поговорити на тему кібербезпеки. Справа в тому, що зараз всі діти користуються інтернетом, а це значить,

Наталія Підлісна вміє вести розмову на інтимні теми без зайвої сором'язливості.

що їм можуть писати або надсилати фотографії дорослі збоченці – про це обов'язково треба повідомляти батькам.

Третя порада. З 10-літньою дитиною потрібно поговорити про гормони і про їхню роль у розвитку сексуальності людини. А також

Для дорослої людини секс – це частина її благополуччя – такого ж, як хороше навчання, робота, кар'єра, сім'я, і дитина повинна знати про це.

про еротику і секс у світовій культурі.

Четверта порада. У 12 років із сином чи донькою слід порозмовляти на тему, для чого люди займаються сексом. І пояснити, що не лише для народження дітей. На це може бути безліч причин. Для дорослої людини секс – це частина її благополуччя – такого ж, як хороше навчання, робота, кар'єра, сім'я, і дитина повинна знати про це.

І пам'ятайте: ця тема досить делікатна, тож слід бути обережним і враховувати сприйняття дітей. Не залякуйте сина чи доньку сексом, проте розкажіть, що заради цього люди дуже часто маніпулюють, наприклад пропонуючи обміняти інтим на дружбу, і у вашого чада повинен бути хтось близький, кому вона довіряє і з ким може відверто обговорити цю ситуацію.

«Так ніхто не кохав»

volyn.com.ua

Уперше молоді рослини підживлюють через півтора-два тижні після пересадки (як приживуться), наступного разу – у середині літа. Фото із сайту co.pinterest.com.

Зійшов сніг — час сіяти однорічники

● **КВІТКОВА ПІДКОВА** На жаль, на наших клумбах дуже мало цієї краси. А дарма! З ними можна експериментувати, створюючи різноманітні композиції, і квітник щороку матиме інший вигляд. Але якщо виростити розсаду з певних причин вам не вдалося, саме час сіяти квіти відразу у відкритий ґрунт. Безпосередньо «посівна» проводиться у другій половині квітня, а у першій удобрюють ділянку

Софія В'ЯДАЧ

Подаємо перелік холодостійких рослин, насіння яких здатне прорости при невеликій плюсовій температурі, а сходи переживуть короткочасні заморозки, які бувають цієї пори.

Фото із сайту facebook.com.

Іпомея. Ця прекрасна ліана з квітками-грамофончиками віддає перевагу захищеним від вітру місцям і пухкому ґрунту. Перед посівом насіння замочують на добу в термосі

з теплою водою для набубнявіння (те, що не набрякло, наколюють голкою і знову опускають у теплу воду на добу). В кожну ямку кидають по дві насінини, засипають ґрунтом і поливають, після чого мульчують клумбу торфом.

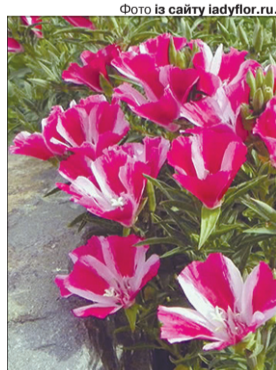

Фото із сайту ladyflor.ru.

Кларкія. Це витончена, холодостійка і довгоквітуча рослина. Найкраще вона почувається на сонячній ділянці, в пухкому вологому ґрунті слабкокислої реакції. За кілька тижнів до посіву внесіть у ґрунт

“ **Наприкінці квітня — на початку травня уже можна висівати й звичні нам айстри, нагідки та чорнобривці. Такі рослини будуть загартовані, міцні, менше хворітимуть.**

торф і мінеральні добрива. Сіють насіння по 4–5 штук на відстані 20 см, не заглиблюючи в ґрунт, а лише злегка вдавлюючи, і присипають тонким шаром землі. Сходи, що з'являться вже за 2 тижні, трохи проріджують: між низькорослими кущиками проміжок 20 см, а між високорослими — 25 см. Не перестарайтеся: ущільнені посадки квітів кларкії виглядають чудово.

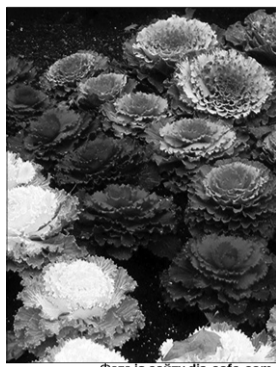

Фото із сайту dis.cafe.com.

Декоративна капуста. Вона абсолютно невибаглива. Їй підходять багаті на гумус суглинки і супіски. Однак вона добре росте і на яскравому сонці (має більш насичений колір), і в легкому затінку. За тиждень до посіву

загорніть насіння капусти в просочену розчином органічного добрива марлю і помістіть у темне прохолодне місце. Як тільки надклянуться, беріться до роботи. Його розкладають по поверхні ділянки і присипають шаром землі завтовшки 1 см. Врахуйте, що капуста росте іноді до 60 см у діаметрі, тому відстань має бути хоча б пів метра. Коли з'являться 3–4 листочки, сходи проріджують, а зайві рослини пересаджують в інше місце.

Фото із сайту floristics.info.

Ешольція, або каліфорнійський мак, непримхлива, світлолюбна, зростає на дренованих ґрунтах практично будь-якого складу. Сіють насіння, що зберігалося в овочевому ящику холодильника, злегка

вдавлюючи в ґрунт, після чого ділянку поливають і мульчують торфом. Деякі квітничарі сіють ешольцію по підталому снігу, після чого вкривають мульчею. Сходи з'являються зазвичай за 2 тижні і потребують негайного проріджування — відстань між ними повинна бути 20 см.

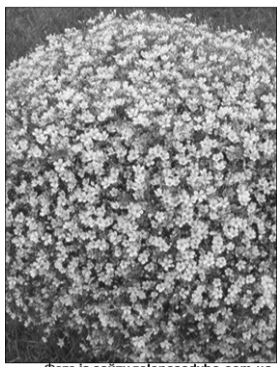

Фото із сайту zelenasadyba.com.ua.

Гіпсофіла.

Це витончена трав'яниста рослина з ніжними дрібними квітками білого, рожевого або білого з пазеленню відтінку. Висаджують її на відкритих ділянках із низько залягаючими ґрунтовими во-

дами. Ґрунт — супіщаний або суглинчастий — повинен бути із гарним дренажем та має містити вапно. За два тижні до посіву на ділянку, де ростиме ця квітка, крім перегною, вносять під перекопування доломітове борошно або золу. Сіють насіння негусто на глибину 0,5 см, проростає воно десь за тиждень. Зміцнілі сходи проріджують (проміжок 15–20 см). Гіпсофіла зацвітає за півтора-два місяці.

Фото із сайту planzen-deutschland.de.

Матіола, або левкой, — холодостійка рослина із запашними білими, рожевими, брудно-жовтими або ліловими квітками. Вирощують її на добре освітлених і дренованих ділянках у родючому дерново-суглинному або дерново-супіщаному ґрунті, який

не потребує внесення добрив перед посівом, якщо тільки не дуже виснажений попередниками. Не годиться ділянка, на якій до цього росли хрестоцвіті. Насіння матіоли сіють по 3–5 штук у неглибокі ямки через 20 см, присипаючи піском, а можна змішати насіння з піском і про-

сто розсипати по зволоженій поверхні ділянки, а потім злегка прикрити ґрунтом. Сходи з'являються через 7–10 днів. Коли розвинеться по 2–3 листки, їх проріджують (дистанція 15–20 см). Аби продовжити цвітіння матіоли, сіяти її можна кілька разів через два тижні.

Фото із сайту zen.yandex.ru.

Волошки.

Забарвлення квіток може бути не тільки синім, а й білим, рожевим, жовтим, блакитним або фіолетовим. Потрібно добре освітлена ділянка. Ґрунт — родючий, із великим вмістом гумусу. Сіють на-

сіння волошок у попередньо (за 2 тижні) перекопану на глибину штиха лопати удобрену землю (2 кг торфу або перегною, 100 г деревної золи і столова ложка нітрофоски на м²). Якщо ґрунт сухий, то його добре зволожують, зати роблять неглибокі борозенки, в які сіють насіння, засипають їх шаром землі завтовшки 1 см, злегка утрамбовують та накривають водопроникним матеріалом. Поливають посіви в міру висихання ґрунту — через 2–3 дні просто через тканину (2 л води на м²), але через тиждень, як тільки з'являться паростки, покриття знімають. Підрослі сходи проріджують, залишаючи між екземплярами відстань 10–12 см.

Наприкінці квітня — на початку травня уже можна висівати й звичні нам **айстри, нагідки та чорнобривці**. Такі рослини будуть загартовані, міцні, менше хворітимуть.

За матеріалами floristics.info, xatynka-mrii.info, uk.punchalo.com.

Волосся не Мілоської, але Венери

- **КЛУМБА НА ПІДВІКОННІ** Адіантум (на фото) — одна з найбільш відомих декоративних папоротей, яка широко культивується в оранжереях та легко вирощується в кімнатах. Друга назва цієї рослини дуже оригінальна: венерине волосся

Фото із сайту google.com.ua.

Адіантум не любить прямого сонячного світла, йому комфортно в напівтіні, влітку добре почувається на вулиці.

Він надзвичайно швидко росте й легко подвоює свої розміри за сезон. Проте не варто допускати в приміщенні температури

+10°C. При +20°C і вище необхідно стежити, щоб ґрунт завжди був вологим, але не мокрим. Поставте вазон на тарілочку з галькою та водою або помістіть його в зовнішній контейнер із вологим торфом чи мохом. Щодня обприскуйте рослину відстояною водою кімнат-

ної температури. Влітку поливайте 2 рази на тиждень, бажано дощовою водою, взимку можна рідше.

У теплу пору року кожні 14 днів підживлюйте половиною рекомендованої дози рідкого добрива. Адіантум садять або пересаджують наприкінці березня

в суміш, що складається з рівних частин торфу, листового перегною, піску і двох шматочків деревного вугілля, додається трохи добрива з кальцієм. Папороть краще росте в ємкостях, злегка затісних для неї.

Аби вазон мав гарний вигляд, видаляйте пошкоджені та дуже старі гілочки. Якщо адіантум сохне, зріжте його повністю і обприскуйте водою двічі на день. Незабаром з'являться нові пагони. Але, зверніть увагу, венерине волосся не слід переносити з кімнати в кімнату — для активного росту йому потрібно акліматизуватися в одному місці і там залишитися.

Джерело: sadgorod.in.ua

Побудувала кар'єру і нарешті знайшла справжнє жіноче щастя.

Фото з Instagram-сторінки «Зірковий шлях».

Василіса Фролова вперше стала мамою у 43 роки: «Наші стосунки розпочалися з моєї вагітності»

● **ЗІРКА** Протягом цього періоду вона часто чула, що пізно, вік не той, сім'ї не має, дитина «з пробірки», проте не звертала уваги на плітки. А тепер радіє життю і ділиться з прихильниками першими фото немовляти, на одному з них новоспечені батьки тримають його за крихітні ручки

Грига ПАСІЧНИК

Одна з найпопулярніших сьогодні телеведучих України – Василіса Фролова, яка за паспортом є Юлією, – досить неординарна особистість. Вона народилася у Харкові, в школі, як сама каже, була «забитою», «затурканною» дитиною, вирізнялася серед однокласників високим ростом і дуже страждала. Якось, аби позбавити доньку комплексів, мама домовилася із сусідом, аби влаштувати фотосесію, щоб показати Василісу її самій з іншого боку. Таким чином

юнка зрозуміла, що вона красуня і має модельну зовнішність. Тож у 16 років, тільки вступивши у держуніверситет, покинула навчання і поїхала в Париж, щоб розпочати кар'єру моделі.

– Я сказала мамі, що їду від неї назавжди, й була впевнена, що ніколи не захочу її бачити! Уявляєте? – із жахом згадує тепер цю юнацьку історію ведуча. У 17-літньому віці вона стала «віце-королевою» у конкурсі краси в рідному місті, а вже за рік – дворазовою володаркою титулу «Miss Body beautiful of the world» (Сінгапур, Туреччина, 1996).

За її словами, вона має середню музичну освіту і дві «навмисно-незакінчені» вищі: 3 роки вчилася на соціолога, ще 3 – на організатора шоу-програм. Працювала моделлю паризького агентства «YOU» та московського «Red Stars». Знімалася в кіно, а потім три роки вела ранкові ефіри на харківському «7 каналі». Якось здивувала всю країну своїм хобі: з юних літ фотографується в туалетах у різних країнах світу, а світліни (збрала цілу колекцію пікантних фотографій) потім складає в окремий альбом. Цікаво, що модель у минулому не вірить у моду.

– Є людина і є її стан. Ганчірки – це ганчірки. Вони, безумовно, впливають на нас, але це вічна боротьба. Іноді перемагають, «роблять» тебе, іноді ти «робиш» їх, – зазначила Василіса. – Мій зовнішній вигляд – це однозначно внутрішній імпульс. Одяг взагалі дуже цікава мова, гра з часом, іноді це кокетство, іноді виклик.

У 2003 році Василіса прийшла на музичний канал М1, а вже у 2004-му отримала премію «Телетріумф» як краща ведуча розважальних програм. Потім працювала на найвідоміших вітчизняних каналах, переважно у розважальних програмах, мала багатий досвід прямих ефірів у телепроєктах «Guten Morgen», «Shakanemo, Baby», «Амазонки», «Міністерство прем'єр», «Вася online», трансляцій з показів «Ukrainian Fashion Week». Була обличчям промокампанії жіночого телеканалу TLC в Україні.

У 2017 році Фролову запроси-

Тепер мама з донькою найкращі подруги.

Фото з Instagram-сторінки Василіси Фролової.

ли на роль ведучої ток-шоу на каналі «Прямий» й відтоді вона стала його обличчям. Про своє особисте життя Вася розповідала небагато. Мала кілька цивільних шлюбів, мовляв, про рац не мріє, бо штамп у паспорті – не головне. Тільки всі стосунки чомусь руйнувались. Тож коли минулого листопада 42-річна журналістка заявила, що вперше вагітна, це стало сенсацією.

Жінка зізналася, що ніколи не була заміжньою, але живе з коханим. А ще зазначила, що вагітність хоч і не запланована, проте бажана.

– Було багато візитів до ві-

домих лікарів. Років 15 я була захищена на питанні материнства, дуже ретельно займалася цим. Потім навіть сама повірила, що дитина – це не для мене, й необхідно з цим змиритися. Часто чула: не потрібно морочитися, краще відпустити долю. Тож я настільки перестала перейматися, чи зможу завагітніти, що взагалі про це забула. І ось саме тоді це сталося, – поділилася телеведуча. – Я два роки робила ремонт нової квартири. Усі сили й гроші вкладала в оселю. Не думала, що можу стати матір'ю, тож збудувала собі фантастичне житло, у якому ні куточка не передбачено для дитини.

На якому б каналі не працювала Василіса, вона всюди ставала улюбленицею глядачів.

Фото з Instagram-сторінки «Зірковий шлях».

Дмитро Котеленець поки що залишається в тіні зіркової партнерки. Він, до речі, мав уже двох дітей до їхнього роману.

Фото з фейкбук-сторінки Дмитра КОТЕЛЕНЦЬ.

Василіса охоче ділилася своїми почуттями та позитивними емоціями з усім світом. Під час вагітності знімалася у відвертих фотосесіях і демонструвала свій особливий стан, бо «Хто знає, яким буде тіло після пологів», – пояснювала телеведуча. Увесь «цікавий період» у Василіси проходив як «по написаному».

Протягом усіх дев'яти місяців телезірка тримала в секреті прізвище батька своєї дитини, лише за кілька днів до пологів обмовилася, що це відомий продюсер Дмитро Котеленець.

– Спочатку я тиждень об'їдалася оселедцем, потім мені терміново вночі захотілося мангового десерту, і я поїхала за ним в цілодобовий супермаркет, тому що не могла заснути! Потім був період споживання квашеної капусти, потім різко мені так закортіло бананів (ніколи взагалі їх не любила), що я одним махом з'їла чотири штуки! Навіть мій собака дивився на мене з подивом, – зізналася Фролова. – Вагітність – це диво. Ця чарівна блаженність дає змогу не бачити нічого поганого. Я завжди хочу ділитися своїм щастям. Це розкішний і п'яний період, який я бажаю пережити кожній жінці, – розповіла актриса. Тож вона вела активний спосіб життя, плавала у басейні, займалася флай-йоогою, навіть на COVID-19 перехворіла, на щастя, без ускладнень. А ще майбутня мама почала помічати, що їй частіше усміхаються люди. – Я думаю, що, напевно, вони

віддзеркалюють мене. Стан дійсно чарівний. Кажуть, жінка світиться зсередини. Згодна, це світиться дитина. Так шкода, що цього не можуть відчувати чоловіки, – поділилася Василіса Фролова.

Протягом усіх дев'яти місяців телезірка тримала в секреті прізвище батька своєї дитини, лише за кілька днів до пологів обмовилася,

що це відомий продюсер. І тільки з появою на світ Родіона, так назвали хлопчика, опублікувала ім'я свого обранця – Дмитро Котеленець. У різні роки він очолював службу телезakupівства телеканалу Інтер, департамент маркетингу СТБ, комерційну дирекцію ICTV, був генеральним директором Істлік Студіос, яка займалася шоу Савіка Шустера, реалізував телеканали Перший Автомобільний і Cars & Stars TV і займався багатьма іншими проєктами. Очевидно, що саме службові знайомства принесли Василісі Фроловій особисте щастя.

– Це дійсно міцні стосунки, які розпочалися з вагітності, – заявила новоспечена мама і запевняє, що не робила штучного запліднення, а все сталося природним шляхом. А ще зірка зазначила, що не впевнена, чи повернеться до роботи на телебаченні. Скоріш за все, буде виховувати дитину і будувати стосунки із коханим.

«Такої розкоші за гроші не купиш».

Фото із сайту restfeber.ru.

За 31 рік народила... 22 дитини!

● **ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК** Один із синів цього великого сімейства вже просив батьків зупинитися

Володимир ГРИСЮК,
segodnya.ua

У 46-літньої британки Сью та її 50-літнього чоловіка Ноеля Редфорда за роки спільного життя народилося 11 дочок і 11 синів (одне немовля було мертвим). Перша дитина у подружжя з'явилася у 1989-му, а остання зовсім недавно — у 2020-му. Загалом пані Редфорд перебувала у стані вагітності понад 800 тижнів. Про свої будні жінка постійно розповідає, ведучи сторінку в Instagram-блосі.

Нині Редфорди живуть у колишньому будинку для людей поважного віку, розрахованому на 10 осіб. Троє їхніх дітей уже досить дорослі, щоб жити самостійно, але в домі все одно мало місця.

Один із синів Сью і Ноеля жартома просив батьків зупинитися. «Мені здається, що у нашому будинку вже не вистачає вільного місця. Врешті-решт зупиніться!» — сказав 13-річний Джош.

Синочок-первісток у них з'явився,

коли Сью було лише 14. За законами Англії та Уельсу інтимні стосунки з дівчиною, що не досягла 16 років, заборонені. Однак є виняток: ув'язнення не буде, якщо секс між неповнолітніми був за згодою. Хоча одружились вони лише через чотири роки, коли вже молода

Загалом пані Редфорд перебувала у стані вагітності понад 800 тижнів.

мама була вагітною вдруге. До речі, від самих Сью і Ноеля батьки відмовилися одразу після їхнього народження...

Щоправда, Редфорди зізнаються, що не мріяли про настільки багатодітну родину: «Думали зупинитися вже на трьох». І коли на світ з'явився дев'ятий малюк, то батько сімейства навіть навився на вазектомію — чоловічу стері-

лізацію шляхом перев'язки сім'явидних проток. Проте буквально через пів року передумав і зробив зворотну операцію (на відміну від кастрації при стерилізації функція яєчок зберігається). І процес поповнення родини запустився з подвоєною енергією...

Останні пологи у Сью тривали аж 10 годин, а найшвидше зі всіх своїх дітей жінка народила доньку Бонні — лише за 12 хвилин. Щоправда, при 17-й вагітності немовля було мертвим...

Глава сімейства Ноель має власну кондитерську, яка тимчасово закрилася через пандемію. Однак він налагодив онлайн-продаж випічки, завдяки чому доходи зросли більш ніж удвічі.

Будні Сью зовсім не прості. Жінка кілька разів на день прибирає квартиру. Величезна проблема — прання. Їй довелося придбати промислову пральну машинку на 18 кілограмів.

Редфорди щодня випивають більше десяти літрів молока і з'їдають чотири буханки хліба. Їм потрібно 80 йогуртів, три тюбики зубної пасти і 24 рулони туалетного паперу на тиждень. Але вони не скаржаться.

«Діти — це наша розкіш. Цього не купиш за гроші», — стверджує батько сімейства.

На столі – духмяна паска і яскраві писанки. Хай Господь нам вділить ласки – на всі дні, на всі віки!

● **НЕХАЙ СМАКУЄ!** Здавалось би, до Великодня ще далеченько. Та насправді досвідчені господині зазвичай не відкладають усе на останній день – заздалегідь продумують меню, добирають цікаві рецепти, складають списки необхідних продуктів. Звісно, хтось не заморочуватиметься передсвятковими клопотами, а просто придбає магазинні великодні хліб і м'ясні делікатеси. Та куди їм рівнятися до домашнього – свіжого, ароматного, зробленого для найдорожчих людей з любов'ю і щирістю. Без сумніву, хтось готуватиме празничні смаколики за традиційними, не раз перевіреними родинними рецептами. А для тих, хто полюбляє експериментувати, випробовувати нові оригінальні ідеї, аби щороку радувати близьких незвичними стравами, пропонуємо добірку, де, сподіваємося, кожен знайде для себе наїдки, котрі не тільки припадуть до смаку, а й стануть справжньою окрасою святкового столу

«КУРЧАТКА»

Фото із сайту holovni-novyny.com.

Коли ж іще прикрасити стіл такою симпатичною закускою, як не на Великдень? Зрештою, їх можна не подавати як окрему страву, а використати для оздоблення інших наїдків

Інгредієнти: 10 варених яєць, 400 г курячого філе, 1 варена морквина, 150 г вершкового масла, 1 помідор, сіль та перець.

Приготування. Яйця порозрізати впоперек на 2 частини, вийняти жовтки, в білках вершечки зрізати, щоб були більш стійкими. Відварені моркву та філе дуже дрібно нарізати або пропустити через м'ясорубку, додати м'яке масло, посолити й поперчити до смаку. З отриманої маси формувати кульки, обкачувати їх у розім'ятих жовтках і вставляти в білки. З чорного перцю зробити очка, дзьоби і гребінці — з помідора або моркви. Прикрасити страву зеленню.

ПЕЧИВО «ПТАШИНІ ГНІЗДЕЧКА»

Акуратні фігурні коржички з шоколадно-вершковою начинкою можна приготувати разом з малюками — їм сподобається прикрашати гніздечка цукерками-яєчками

Фото із сайту cook-today.com.

Інгредієнти: 100 г цукрової пудри, 100 г чорного шоколаду, 100 мл вершків, 210 г пшеничного борошна, 1 яйце, 75 г вершкового масла, 40 г какао-порошку, 5 г розпушувача, щіпка солі, різнокольорове драже.

Приготування. Просійте борошно, перетріть його з розм'якшеним вершковим маслом, додайте яйце, цукрову пудру, какао, розпушувач і дрібку солі. Замісіть тісто, сформуйте з нього кулю, загорніть у харчову плівку і покладіть у холодильник на 1,5–2 години. Потому розріжте тісто на невеликі брусочки і пропустіть кожен через часниковий прес. Отриману «локшину» викладіть у вигляді гніздечок на деко, застелене папером для випічки. За допомогою корка від пляшки зробіть заглиблення в центрі. Розігрійте духовку до 160 градусів і випікайте протягом 15 хвилин. Охолоджене печиво заповніть шоколадною начинкою, розтопивши для цього на водяній бані або в мікрохвильовці подрібнену плитку чорного шоколаду з невеликою кількістю вершків 35-відсоткової жирності і добре вимішавши. Коли крем трохи застигне, покладіть у центр кожного «гніздечка» кілька маленьких цукерок у формі яєчок.

КЛАСИЧНИЙ ВЕЛИКОДНІЙ ХЛІБ

Цей варіант ідеальний для тих, хто не визнає ніяких добавок у вигляді цитрусових, маку, кориці. Печіть звичну паску за старовинним рецептом, вона добре зберігається, довго не черствіє

Інгредієнти: 0,5 л молока, 0,5 кг цукру, 2 пакетики ванільного цукру, 0,5 ч. л. солі, 8 яєць, 150 г вершкового масла, 7 ст. л. рафінованої олії, 2–3 ст. л. сметани, 1 скл. родзинок, 80 г дріжджів, 11–12 скл. борошна.

Приготування. Для опари в тепле молоко додати дріжджі, 1 ч. л. цукру і 3,5 скл. борошна, перемішати і залишити на 40–50 хвилин. Тим часом добре збити яйця з цукром, сіллю, ванільним цукром, додати цю масу в опару, що підійшла, влити 5 ст. л. олії, сметану та настругане ножом вершкове масло і все ретельно вимісити. Перебрані родзинки залити окропом, через

Фото із сайту rekarpu.com.

5 хвилин зцідити і просушити на паперовому рушнику. Всипати в тісто частину просіяного борошна (приблизно 3–4 скл.), зверху ізюм, добре перемішати, а тоді вмісити в тісто. Поступово додаючи решту муки (може знадобитися більше або менше за-

лежно від її якості, величини яєць тощо), замісити м'яке еластичне тісто. Наприкінці влити 2 ст. л. олії і місити, поки воно легко відставатиме від рук. Більш яскравого жовтого кольору можна досягти, додавши 0,5 ч. л. куркуми. Готове тісто накрити рушником і залишити на 1–1,5 години в теплому місці. Коли тісто підніметься, обім'яти його 1–2 рази, воно має збільшитися в 2–3 рази. Дно і стінки форм для випічки ретельно змастити смальцем. Руки вмочити в олію і сформувати колобки, заповнюючи ними форми на половину об'єму, накрити рушником і залишити на 40–50 хвилин, щоб підрухалися. Час випічки залежить від розміру паски і становить від 30 до 45 хвилин, температура 170–180 градусів. Поки печеться, приготуйте білкову помадку, нанесіть її на ще теплі пасочки, зверху притрусіть кольоровою присипкою.

ПАСКА «ОСОБЛИВА»

Фото із сайту cook-today.com.

Цей рецепт незвичний тим, що не потребує багато часу й уваги — отже, підійде для жінок, які працюють повний робочий день, та попри це хочуть порадувати рідних домашньою випічкою. Тісто краще починати робити звечора, а вранці наступного дня додати решту інгредієнтів і пекти паски (або ж навпаки, розчиняти вранці, а ввечері випікати)

Інгредієнти: 3–4 скл. цукру, 18 жовтків, 200 г вершкового масла, 200 г маргарину, 200 г свіжих дріжджів, 0,5 скл. олії без запаху, 1 л молока, борошно, ванільний цукор, 1 скл. родзинок.

Приготування. На дно миски висипати 2 склянки цукру, вилити трохи збиті жовтки. На них постругати ножом масло й маргарин, подрібнити дріжджі, зверху висипати решту цукру і залити теплим (але не гарячим!) кип'яченим молоком. Все! Миску накрити рушником і залишити на пів доби. Через 10–12 годин просіяти борошно і вимісити — чим довше, тим смачнішими будуть паски (місити не менше 40 хвилин). Тісто має вийти дуже м'яке, еластичне і блискуче. Наприкінці додати родзинки, ванілін, олію, ще раз добре вимісити, після чого зразу розкладати у форми, заповнюючи їх на третину. Коли паски піднімуться, змастити верх збитим жовтком і випікати у попередньо розігрітій духовці або в печі. Оздобити за власним уподобанням.

ПАНЕТТОНЕ

Той, хто хоч раз куштував італійську паску, неодмінно захоче спекти її самостійно — така вона пухка й ніжна

Інгредієнти: 1 л молока, 65 г свіжих дріжджів, 7 яєчних жовтків, 500 г цукру, 1 лимон, 150 г родзинок, 200 г цукатів, 170 г вершкового масла, 100 мл олії, 1–2 ч. л. куркуми, 1 ч. л. кардамону, дрібка солі, 1 яйце для змащування, борошно пшеничне вищого гатунку.

Приготування. Для опари молоко змішати з 70 г розтопленого масла і 2 жовтками, дріжджами, склянкою цукру і 1 скл. борошна. Накрити рушником на 1 годину, щоб підійшла. Далі додати решту жовтків із сіллю, склянку цукру. Борошно підсипати і вимішувати, поки тісто стане гладким та однорідним і почне відставати від рук, — чим довше місити, тим краще. Наприкінці додати решту масла (розтопленого), олію, цукати, родзинки, цедру і сік лимона, куркуму і кардамон, знову накрити рушником і дати тісту нарухатися. Форми встелити пергаментом і змастити маргарином, викласти в них тісто, заповнюючи їх не більш як наполовину. Коли підніметься до вершу форми, змастити збитим яйцем. Випікати до золотистого кольору близько 1 години на малому вогні.

Фото із сайту nyamki.com.

КРАФІН

Попри те, що цей рецепт є своєрідною новинкою, він набуває шаленої популярності серед господинь завдяки красивому й особливому вигляду і надзвичайному смаку. Американський крафін — це поєднання круасана і мафіна

Інгредієнти: 350 г борошна, 110 мл молока, 90 г цукру, 2 яйця, 50 г вершкового масла, 2 ч. л. сухих дріжджів, 0,5 ч. л. солі; для прошарку — 100 г вершкового масла, 150 г цукатів, 30 г мигдалю.

Приготування. Двічі просіяти борошно. Всипати сухі швидкодіючі дріжджі, сіль. Перемішати. В молоко додати 1 ст. л. цукру. Окремо збити протягом 5–7 хвилин 2 яйця з цукром, влити до цієї маси молоко з цукром і всипати борошно із сіллю та дріжджами, замісити. Розм'якле вершкове масло розділити на кілька шматочків і частинами вводити в тісто, ретельно вимішуючи доти, поки воно перестане липнути до рук (приблизно 20 хвилин). Тоді накрити плівкою і на годину поставити в тепле місце. Цукати дрібно нарізати. Мигдаль подрібнити блендером. Тісто обім'яти, розділити на 2 частини, сформувати кульки. Накрити плівкою і залишити на 15 хвилин. Кожну частину тіста розкачати в пласт завтовшки 3 мм. Викласти по половині розм'яклого вершкового масла й розмазати його по всій поверхні, так само розподілити цукати і мелений мигдаль. Згорнути в рулетики, защипати і перевернути швом донизу. Залишити на 10 хвилин, потім гострим ножом розрізати рулети вздовж на 2 частини, не дорізаючи до кінця 3 см. Одну половинку рулета згорнути равликом розрізами назовні, потім, дійшовши до нерозрізаного краю, другу частину закрутити спіраллю, підняти й укласти зверху. Підрівняти, покласти у змащені форми і залишити на 40 хвилин, а тоді випікати 35–40 хвилин при 180°C. Посипати зверху цукровою пудрою.

Фото із сайту ukrainianwall.com.

САЛАТ «ПАСКА ВЕЛИКОДНЯ»

Ні-ні, це не помилка! Перед вами на фото – справді салат! Паску, виявляється, можна не тільки спекти, а й зробити закускою. Хочете здивувати гостей за святковим столом – вносьте корективи у меню. Такий шедевр під силу кожному! До речі, оформити у вигляді традиційного великоднього символу можна будь-який салат

Інгредієнти: 0,5 кг вареного курячого філе, 5 варених яєць, 150 г твердого сиру, 1 банка консервованих ананасів, 1 банка консервованої кукурудзи, невеликий пучок зеленої цибулі, сіль та перець – за смаком.

Приготування. Курятину й ананаси нарізати дрібними кубиками, яйця і сир потерти, додати кукурудзу (трохи залишити для оздоблення), посолити й поперчити, заправити майонезом і добре вимішати. Додавайте майонез поступово, невеликими порціями, щоб не переборщити, інакше салат погано триматиме форму. Для створення «паски» нам знадобиться форма без дна довільного діаметра (якщо у вас такої немає – найпростіше вирізати її з 2- або 1,5-літрової пластикової пляшки чи із жерстяної банки з-під ананасів, видаливши дно). Укладаємо в неї салат, обережно знімаємо форму, боки «паски» обсипаємо панірувальними сухарями, верх змащуємо майонезом і прикрашаємо на власний смак, найпростіше – посипати кукурудзою, дрібно порізними зеленою цибулею, болгарським перцем.

Фото із сайту yakulinar.net.

САЛАТ «ПАСХАЛЬНИЙ ВІНОЧОК»

Інгредієнти: 1 банка консервованого тунця, салат мікс, 200 г сиру фета, 2 варені яйця, 1–2 огірки, 0,5 банки маринованої кукурудзи, 1 пучок зеленої цибулі, для заправки – 2 ст. л. олії, 1 ст. л. лимонного соку, сіль, чорний перець, петрушка для оздоблення.

Фото Тетяни МЕЛЬНИЧУК

Приготування. На тарілку поставити посередині слоїк, навколо нього викласти салат мікс, далі – подрібнений на шматочки тунець, порізану кубиками фету, покрані кружальцями огірки і яйця. Посипати дрібно посіченою цибулею, кукурудзою. Вийняти банку, полити заправкою і притрусити листочками петрушки.

КОВБАСА «ДОМАШНЯ»

Напевно, в багатьох дитячі спогади про святкові приготування асоціюються з тим, як бабуся виймала з печі ароматні кільця ковбаски? Приготуйте й ви таку смакоту для своєї сім'ї! Нема печі – виручить духовка

Інгредієнти: 3 кг свинини, 1 кг яловичини, 700–800 г сала, 1 ч. л. цукру, сіль за смаком, чорний мелений перець, жменя гірчиці у зернах, часник, свинячі кишки.

Приготування. М'ясо порізати тонкими шматочками, сало – дрібними кубиками, посолити до смаку, поперчити, додати часник, цукор і ретельно вимішати. Мішати бажано довго, щоб фарш, як тісто, почав відставати від рук. Наприкінці всипати промиту гірчицю і ще раз вимішати. Якщо сумніваєтеся, чи достатньо солі, можна з фаршу зробити млинець і підсмажити його на сковороді під кришкою. Скуштуєте його – і знатимете, чи потрібно досоловати. Готовим фаршем за допомогою м'ясорубки і спеціальної насадки начинити (не дуже щільно) почищені і добре промиті кишки, кінці позав'язувати. Ковбаси викласти на деко, попроколювати в кількох місцях голкою і спекти у духовці. Ставити ковбасу в гарячу духовку не можна, щоб не потріскалися кишки. Тому розігрійте духовку до 100 градусів, поставте бляшку з ковбасою, а тоді нехай духовка розігрівається до 180–200 градусів. Випікати приблизно 40 хвилин.

Фото із сайту pinterest.com.

ПРОФІТРОЛІ З ПЕЧІНКОВИМ ПАШТЕТОМ

Інгредієнти: для тіста – 125 мл води, 75 г борошна, 50 г вершкового масла, дрібка солі, 3 яйця; для паштету – 1 цибулина, 300 г печінки, 50 г вершкового масла, 50 мл вершків (33%), дрібка солі, чорний мелений перець, мускатний горіх, 1 ч. л. олії.

Приготування. У каструльку з товстим дном влийте воду, додайте вершкове масло і сіль, доведіть до кипіння. У киплячу воду з маслом всипте всю муку і інтенсивно мішайте кілька хвилин, тісто має зібратися в комок. По одному додавайте яйця, після кожного перемішуючи міксером на невеликій швидкості або лопаткою. Готове тісто повинне бути не надто густим, плавно стікати з лопатки. Викладіть невеликі профітролі за допомогою кулінарного мішка або ложки на деко, застелене пергаментом. Між тістечками залишайте відстань приблизно 3–4 см, адже вони збільшаться в розмірі. Випікайте в розігрітій до 170°C духовці 15 хвилин, потім температуру зменшіть до 160°C і печіть ще 15–20 хвилин. Тим часом приготуйте паштет. У сковороду влийте олію, всипте порізану соломкою цибулю і обсмажте її до рум'яності, додайте печінку і тушуйте до її готовності. Посоліть, приправте перцем і мускатним горіхом, влийте вершки і потримайте на вогні ще кілька хвилин. Перекладіть гарячу печінку з вершками у високу ємність, додайте м'яке вершкове масло і збийте блендером до однорідності. Готовим охолодженим паштетом начиніть схолілі профітролі, гострим ножом зрізаючи «кришечки», а тоді прикрийте наповнені тістечка і прикрасьте свіжою петрушкою та зернами граната.

Фото із сайту pinterest.com.

ВАРЕНО-ПЕЧЕНИЙ КУРЯЧИЙ РУЛЕТ ЗІ СПЕЦІЯМИ

Ніжний і ароматний курячий рулет готується без начинки, виключно з курячого м'яса із додаванням спецій

Фото із сайту ukrainianwall.com.

Інгредієнти: 0,5 кг курячого філе, 2 зубки часнику, 2 лаврові листки, коріандр, чорний мелений перець та сіль – за смаком.

Приготування. Куряче філе відбити, щоб воно мало рівномірну товщину. Натерти м'ясо сіллю та спеціями і залишити на годину, щоб замаринувалося, тоді згорнути його в рулет, замотати у фольгу, скласти у високу форму для запікання і налити води, щоб вона покрила м'ясо приблизно на дві третини. У воду додати порізані скибочками часник, лавровий лист і сіль. Пекти у розігрітій до 170°C духовці близько 40 хвилин. Остудити готові рулети, не дістаючи їх із форми, а потому поставити на 2–3 години в холодильник. Перед подачею на стіл фольгу зняти, а м'ясо нарізати тонкими скибочками.

«Він знову замовив дванадцять ірисів».

Фото freepik.com.

Господиня квіткової крамнички

● **ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ** Вітер холодив весняні сонячні промінці, й вони забігали погрітися в невеличкий магазинчик. Молода продавчиня складала їх у букети разом із квітами. Кожного промінчика торкалися руки Творця, тому вона вірила: її букети принесуть щастя тим, хто їх купує

Ольга ЧОРНА

Вона була господинею маленької квіткової крамнички і мала постійних клієнтів. Її не драгувало, коли люди довго вибирали букети. А їм подобалось, як вона складає композиції, розповідає, що означає та чи інша квіточка. І її неодмінне побажання: «Хай ваш сьогоднішній день буде щасливий».

— Доброго дня, Онисіє...

...Її назвали Онисією. Рідкісне старовинне ім'я мало подарувати щасливу долю його власниці. Так вважала сестра її батька — тітка Марина — екстравагантна особа, яка усім представлялася як Марго. Вона захоплювалася давньогрецькою культурою. Тому й припало до душі ім'я, яким нарекла племінницю...

...Крамничка стояла на людній вулиці. Крім квітів, тут продавали статуєт-

ки, листівки. Онисії було цікаво «читати» настрої та характер покупців. І вона знала, що кому запропонувати.

До магазину буквально увірвався молодий чоловік.

— Мені будь-які квіти! Я дуже поспішаю. Можна ось ті білі троянди.

— Для кого купуєте букет?

— Для бабусі. В неї день народження.

— Тоді білі квіти не те, що вам потрібно. Вони гарні, але... сумні для літньої людини. Візьміть щось яскраве. Щоб від квітів віяло теплом. А ще можете купити ось цього маленького ангелика. Бабусі люблять такі милі речі...

Онисія склала букет, що усміхався теплими барвами. Упакувала маленьке ангеля. І мовила:

— Хай день вашої бабусі буде щасливий!

...Коли не було покупців, продавчиня спостерігала за перехожими. За день стільки різного люду проходить повз її крамничку... Ось дівчатко зупинилося біля вітрини. Тут стільки всього цікавого! Онисія махнула дівчинці рукою, мала усміхнулася.

Глянула на годинник. До вечора ще далеко. Вдома її чекає Сонечка, донечка-квіточка. У неї травмована ніжка. І якщо цьому найближчим часом не зарадити, то Соня все життя накульгуватиме. А де Онисії взяти грошей на операцію?

У колишнього чоловіка не попросить. У них домовленість: Роман залишив їй маленьку крамничку, платити аліменти — і все. Хоча це його провина, що Соня

травмувалася. Не догледів. Повертався з донькою додому. Якраз нагодилася коханка на своїй автівці. Зупинилася, аби ошасливити звісткою, що в них буде хлопчик. Роман, який марив сином, забув про все на світі. Соня вибігла на дорогу, і її зачепив якийсь зірвіголова на мотоциклі. Поки Роман отямився, кривдника й слід прохов. Власне, тоді Онисія й дізналася, що в чоловіка є інша жінка. І він вирішив піти до неї...

Соню лікували. Але ще потрібна неदेशева операція. Роман сказав, що більше грошей немає. У нього сім'я. Кредит узяв на розширення бізнесу...

Онисія заощаджувала, сама торгувала, але... А донечка запитувала, коли їй «поремонтують» ніжку.

...Чолов'яга був високим, міцним і вкрай неповоротким. Онисія хвилювалася, аби не перекинув чогось. Мовчки приглядався до квітів. Вона вловила вишуканий аромат його дорогих парфумів. Подумала: замість джинсів і светра йому пасував би діловий костюм. Хоча цей стиль одягу зм'якшував його суворі риси обличчя і тяжкуватий погляд. Коли зупинився біля вази з ірисами, в його очах майнула ніжність упереміш зі смутком.

...Мирослав не знав, з кохання чи з жалю носить на могилу колишньої дружини її улюблені квіти. Неля зрадила його з найкращим товаришем.

— Я хотів би букет ірисів. Дванадцять. Різних кольорів.

Він глянув на її бейджик.

— Ім'я у вас цікаве. Онисія...

— Старовинне. Грецьке.

— А ви знаєте, що назва «ірис» теж має грецьке походження, означає веселка?

— Знаю, — відповіла здивовано.

— Звісно, ви ж флористка...

— Та ні. Просто продаю квіти.

Хотів ще щось запитати, але до крамнички зайшли покупці. Обережно поклав букет в автівку і рушив у бік цвинтаря.

...Мирослав не знав, з кохання чи з жалю носить на могилу колишньої дружини її улюблені квіти. Неля зрадила його з найкращим товаришем. Олексій відібрав у нього кохану й бізнес. А Мирослав навіть не уявляв, як заздрило йому другу. І не міг подумати, яким підступним він може бути.

Однак Олексій сам не міг дати лад нічому. Більше не було Мирославової мудрої голови і міцної спини. Усе почало валитися, мов картковий будиночок. Заліз у борги. А в Нелі почалися депресії, нервові зриви. Врешті це призвело до трагедії. Наковталася таблеток. Не врятували... Неліні батьки звинуватили в усьому Олексія. А в Мирослава знову успішна власна справа. Було тяжко, та зумів стати на ноги. Але немає друзів. І коханої. І нема довіри до людей.

...Він знову приїхав по квіти. Нині

пам'ятна дата. У цей день колись познайомився з Нелею. Раніше це було свято, тепер — болючий спогад.

Онисія впізнала неповороткого покупця. Він знову замовив дванадцять ірисів.

— У вас товару поменшало, — зауважив.

— Скоро крамнички взагалі не буде. Ні моєї, ні сусідніх. Торговий центр збудують. Родич одного з місцевих політиків місце до рук прибрав...

Він бачив, як засмутилася Онисія. Хотів сказати щось втішне. Не зміг, наче забув усі слова. Хоча перейнявся беззахисністю цієї жінки.

...Падав дощ. Швидко сутеніло. Мирослав повертався з ділової зустрічі. Зумисне поїхав вулицею, де розташована крамничка. Онисія стояла біля вікна. Дивилась у темінь заплаканого неба. Покупців не було. Зупинив автівку. Зайшов.

— На жаль, ірисів немає, — мовила. — Вибачте, мені час збиратися.

— Може, це звучатиме банально, але... Можна вас підвезти додому? Дощ ллє як з відра.

— Зовсім не банально. Мене донька чекає, тож буду вдячна.

Через зливу машини повзли поволі, наче гігантська гусинь.

— Онисіє, розкажіть про себе, бо мовчанка робить дорогу ще довшою...

А що, власне, розповідати? Закінчила педагогічний виш, вийшла заміж, народила дитину, чоловік невдовзі знайшов інше кохання, розлучилися. Не полишає надії зробити доньці операцію. Якщо мама погодиться глядіти внучку, вирушить за кордон заробляти гроші.

— Треба встигнути, поки Соня до школи не пішла. Аби діти на кпини не брали, кульгавою не називали...

Сон Мирослава не брав. Вмикав і вмикав телевізор. Постояв на балконі. З голови не виходила Онисія. Ні на що й ні на кого не нарікає. Долає життєві негаразди з гідністю. Тільки смутку в голосі багато. От його секретарка постійно на все скаржиться, хоча живе в достатку і не знає, що таке проблеми.

У Мирослава зародилося почуття до Онисії. Тільки розум впирався...

А наступного дня у вікні квіткової крамнички побачив дівчатко з білявими кучерями. Схоже на ангелика. Підійшов ближче. Ангеля до нього усмінулося. І він усмінувся. І душа усмінулася...

...Онисія із Сонею поверталися із закордонної клініки. Ніжку «поремонтували». Соня ходитиме, бігатиме, стрибатиме...

В аеропорту їх зустрічав Мирослав. Мав сказати, що скучав за ними, що Онисія буде господинею нової симпатичної квіткової крамнички, що...

— Татко! — вигукнула Соня, побачивши його.

— Онисіє, вона мене назвала татом! Ти чула це?!

Мирослав згріб в обійми тендітну дружину і кружляв її, наче хлопчисько. А Соня поривалася розповісти про свою першу мандрівку...

● АНЕКДОТИ

:)):))

— Лікарю, я дуже турбуюся за здоров'я своєї дружини.

— А що з нею?

— Думаю, розсіяний склероз. Приходжу вчора додому, а вона замість мене покляла в ліжку сусіда.

:)):))

Чоловік збирається на роботу і запитує дружину:

— Ти мій піджак почистила?

— Так, дорогий.

— А штани?

— Звичайно, коханий.

— А черевики?

— А в тебе і там кишені є?

:)):))

Повертатися — погана прикмета. Особливо якщо ти у шлюбі і три доби не був дома.

:)):))

— Кохана, яку каву тобі зробити?

— Я б хотіла міцну, але м'яку, стрімку і ніжну, котра б відкрила мені світ спокус і невимовної чутливості, додала б нових відчуттів...

— Чуєш, а може тобі просто горілки налити?

:)):))

Поради українським жінкам. Якщо чоловік приніс додому \$1000 зарплати, а ви в нього виявили ще \$200 заначки, шукайте далі. За статистикою, у тіні перебуває 40% української економіки.

:)):))

У мене дуже поганий зір. Якось їздили з дружиною до Праги. Гуляємо по прекрасному місту, дружина зупинилася якусь красу сфоткати, а я раптом бачу у вікні будинку дівчину, яка привітно махає мені рукою. Махаю у відповідь. Вона зробила паузу і махає мені знову. Вона — мені, я — їй. Підходить дружина, глянула і каже: «Відчепися від людини, вона вікно мие».

Відповіді на сканворд із с. 31

			С	И	Н	Е	Л	Ь	Н	И	К	О	В
			Е	О	А	А	О	Л					
			К	О	Н	Т	Р	А	Б	А	Н	Д	А
К	Р	О	В	С	И					Т		Д	
	О		О	Л	Е	К	С	А	Н	Д	Р		
І	Д	Е	Я	Н	У	А	Р	Е	А				
С	О	М		О	С	Т		А	Б	А	Б		
А	С	У	А	Н			У	М	О	В	А		Г
				Д	О	Л	М	А		О	С	Л	О
				Б	А	Л		А		К		Р	
Г	А	Л	А	Т	Е	Я				А	Н	Д	И
У	А	К	Р	А		А				Д		Х	
С	Т	Б		А	Н	А	К		П	О	С	І	В
М	О	Р	Е		Д	В	І	Н	А		И		І
А	Н	А	Х	О	Р	Е	Т		Р	Е	Б	У	С
Н	Д	О	Н		Р	А	Д	А		І		Т	
І	Д	О	Л	И		Н			П	О	Л	Я	К
Я	Р	О	С	Т	О	К		Е	Н	А		А	
				Т	И	Л		В	А	Т			
				М	О	В		А		Т			

Володимир Винниченко і його любя Коха, як він називав пестливо кохану дружину, мріяли про дитину, але дива так і не сталося.

«Кохати можна одночасно і п'ятьох, а от вrostи можна тільки в одну душу»

- **ПОЧУТТЯ ВІДОМИХ** Якщо говорити про особисте життя українського політичного і громадського діяча, письменника Володимира Винниченка, то жінки любили його віддано і відчайдушно. Потрапивши у поле його незбагненої притягальної сили, готові були заради нього на все

Марина ЛУГОВА

А він охоче крутив романи з багатьма, слідуючи в житті своєму ж принципу: «Кохати можна одночасно двох, трьох, п'ятьох, стільки, скільки вистачить сили тіла і вогню. Любити одночасно можна тільки одного. Вrostи можна тільки в одну душу, і одна душа тільки може прийняти всю істоту до кінця». Любов'ю письменник називав по-

чуття до тієї жінки, з якою б хотів мати дітей і створити сім'ю. Таку обраницю він шукав дуже довго, за цей час мав романи, ставив експерименти із закоханими в нього представницями прекрасної статі, спостерігав за розгортанням любовних сюжетів, а потім переносив їх у свої твори.

Іноді роман-флірт перетворювався на життєву драму чи навіть трагедію. Так

сталося з Катериною Голіцинською, яка хотіла покінчити життя самогубством, Софією Задвиною, Марією Барановою, Аллою Пігуловою, Люсею Гольдмерштейн, стосунки з якою завершилися смертю їхнього сина.

Листування з Люсею Гольдмерштейн обірвалося аж у 1911 році, коли в житті Винниченка з'явилася Розалія Лівшиць — його любя Коха, як пестливо називав він кохану дружину, з якою навіки пов'язав свою долю. Днем одруження вони вважали 28 березня 1911 року. Через вісім літ, у 1919-му, Винниченко напише у своєму щоденнику: «Завтра річниця нашого шлюбу. Ніхто, крім нас двох, про цей день не знає. Тільки ми вдвох, він тільки наш. Нас вінчали скелі, сосни, море, сонце, нам кадили духом вереси, нам співали хвилі моря...».

Роза все знала про Люсю, все розуміла і хотіла з нею познайомитися. Люсі Винниченко також згодом повідомив про те, що нарешті він одружився і знайшов

ту, яка відповідає його вимогам, ту, яку шукав. Пропонував Люсі приїхати до них у Париж і мати дружні взаємини. Однак для Люсі це була драма, адже «сім'я» — це означає діти, а її дитина померла. Люся прощається з Винниченком, і на цьому обривається їхнє листування.

Володимир Винниченко зустрів свою істинну любов, жінку, з якою б хотів народити дітей. Вони обоє мали велике бажання стати батьками. Чоловік мріяв побачити обличчя коханої, схилене над їхньою дитиною. «Ти будеш святою матір'ю. Коха! Ти знаєш, я не раз думаю про тебе в цьому стані. Ти вся будеш промінитися материнством...», — писав він. Однак у 1916 році Розалія Яківна перенесла

“
**Нас вінчали скелі, сосни,
море, сонце, нам кадили
духом вереси, нам співали
хвилі моря...**

нещасливу вагітність. Це була трагедія для обох.

Життя й справді ніби поглузувало з них. Даруючи небажаних дітей подружжям, у яких не було любові, природа жорстоко обминула людей, котрі всім серцем бажали сина чи доньку, які могли б стати вінцем цієї любові. Винниченки так і не змирилися з фактом неможливості мати нащадків, уживали різних заходів, аби змінити ситуацію. У 1925 році Винниченко пише: «Коха старанно робить усе, щоб здійснити нашу мрію. Дитина — як губка всмокче весь величезний запас любові і ласки...». Але дива так і не сталося.

...Пройшовши вир революційної політичної боротьби, подружжя в 1920 році назавжди залишає Україну. Після 5 літ життя в Німеччині переїждять до Парижа, а згодом — на хутіречь-садибу «Закуток» біля міста Кани, у громаді Мужен, департаменту Приморських Альп. На придбаній території була напівзруйнована стара двоповерхова хата — колишня пекарня, якій виповнилося 250 років і яку називали «Ле Фур» (піч), — та запущений сад-город. Страшенні бідкування, виснажлива фізична праця, літературна діяльність, філософські роздуми над сенсом людського життя, постійна туга за Україною і піклування про її долю — усе це стало основним змістом життя Винниченка у Франції.

У містечку Мужен на півдні Франції знайшли свій останній спочинок перший український прем'єр, письменник, художник Володимир Винниченко (він помер 6 березня 1951 року) і його кохана дружина Розалія Яківна. Після їхньої смерті «Закуток» втратив свою душу, хоч його господарями стали художники — вихідці з України.

«Коли я пропонував їй зустрітися, мене трясло, як під час першого знімального дня в кіно»

● ІСТОРІЯ НОМЕРА

Закінчення. Початок на с. 3

Лія ЛІС

● **Потім ми розійшлися на півтора року.** Я думав про неї, часто бачив у соціальних мережах. Але було незручно написати незнайомій дівчині. Мені здавалося, що у неї є особисте життя, та й у мене в якійсь мірі було. Але найголовніше — мені просто не вистачало сміливості. Зараз я розумію, що міг одразу все зробити і це було б найправильніше рішення, але я боявся, думав: «Як же ти незнайомій людині просто напишеш «привіт»?». Ми ж на зйомці навіть не розмовляли толком. Кілька разів на неї подивився і зрозумів, що вона дуже класна дівчинка, чиста, усміхнена. Але що мені їй писати? Ти мені сподобалася? Все здавалося шаблонним. Я ставив себе на її місце і розумів, що це трохи незручно. Раптом у неї серйозні стосунки, все до весілля йде, а їй пише хлопець, якого вона бачила одного разу на зйомці.

● **І тільки рік тому, через півтора року з першої зустрічі, я їй маякнув смайликом.** Вона, мабуть, все зрозуміла, і у нас почалося «смайлове» спілкування.

Коли я пропонував їй зустрітися, мене трясло, як під час першого знімального дня в кіно. Зате після мого кроку почалося ось те справжнє, про що я чув і читав. До речі, виявилось, що я теж їй одразу сподобався. Та так, що на зйомці вона попросила, щоб мене загримувала її асистентка, а вона посоромилася до мене підійти. Каже, почервоніла одразу...

● **Такі почуття все змінюють.** Виявляється, це один із моментів, який повернув моє життя. У мене були дівчата, але раніше я продовжував жити, як жив. А зараз усе роблю через призму того, що у мене з'явилася кохана.

● **Коли зіграємо весілля?** У теплу пору року. Навіть у цьому питанні наші смаки сходяться: «Як Тіна сказала, так воно і буде».

● **Тепер кожне друге інтерв'ю починається з того, що «ви — секс-символ...».** 350 разів, нічого нового, нічого цікавого. Може, було б справедливіше, щоб починалося інтерв'ю з професійних розмов, відштовхуючись від моїх ролей, від моєї позиції. Запитайте у людини, що вона читає, що думає про благодійність, маса тем є класних... А бути секс-символом не цікаво, адже в цьому нема індивідуальності.

За матеріалами видань **karavan.ua, nv.ua, 1plus1.tv.**

foto: Instagram.com/taras_tymbaliuk

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

«Нехай романтика і любов, прийшовши, застане тебе в ліжку з новим коханцем...»

● **ПСИХОТЕРАПІЯ** Одного разу ти зрозумієш, що залишилася сама. Насправді ти завжди була одна, але усвідомлення цього зазвичай запізнюється. Батьки вмирають, чоловіки змінюються, коханці зраджують, діти ростуть. Або ти сама йдеш від них, тому що вони тепер чужі. Ламається те, що працювало ще вчора... Не важливо, що саме станеться, пам'ятай: самотність завжди за спиною, як зима. Зрілість – це здатність сприйняти її, не драматизуючи. Готуватися краще заздалегідь – я розповім як

Поліна ГАВЕРДОВСЬКА,
психолог

1. УСІХ, КРИМ БЛИЗЬКОЇ РІДНІ, МОЖНА ЗАМІНИТИ

Ніхто і ніщо не буває в одному екземплярі. Впускай нових людей у своє життя,

навіть якщо не розумієш поки, чи є у вас щось спільне. І це врятує тебе, коли ти залишишся сама.

2. ЗАВЖДИ ПРОБУЙ НОВЕ

Їжу, одяг, маршрути, гаджети, активності, фільми, книги, теорії і пояснення Всесвіту.

Мозок зроблений з ледачої жуйки. Чим далі, тим більше він хоче гнутися в одних і тих же місцях, інші його звини прагнуть зникнути. Не дозволяй йому зникати до одних і тих самих речей, задоволень, шляхів, способів і трюків. Завжди пробуй нове, особливо – коли тобі лінь, страшно або не хочеть-

Наш Telegram-канал

ся. Одного разу ти зрозумієш, що залишилася одна, і це врятує тебе.

3. ПРОБАЧ УСІХ, КОГО МОЖНА, ІНШИХ ЗАБУДЬ

Забуття – краще покарання і найкращі ліки. І ніколи ні з ким не сперечайся, ліпше зроби манікюр.

4. ПОСПІШАТИ НІКУДИ

Все, що відбувається швидко, живе недовго. Якщо дійсно чогось хочеш – зробиш. Якщо перехотілося – значить, було не потрібно. Ризиковані бажання і вчинки відкладай, даючи їм «відлежаться». Те, у чому ти не впевнена, роби лише коли воно невідступно переслідує тебе довгий час.

5. ЯКЩО ДУЖЕ ХОЧЕШ ЧОГОСЬ І ВВАЖАЄШ ЦЕ ПРАВИЛЬНИМ – РОБИ

Бажання і є життя. Давай їм жити в тобі і стеж за ними. Якщо не зникли – слідуй їм.

6. НЕ ЗДАВАЙСЯ, ПОКИ ЧОГОСЬ ХОЧЕШ

Удача – це досвід, тобто – кількість повторень. Будь-яка невдача – брак досвіду і компенсується досвідом. Сміливість і ризик – це досвід. Те, що часом виглядає як нахабство, це досвід.

Останнє, про що варто хвилюватися: що подумают про тебе люди. Вони думають в основному про себе, а також – про тебе, міряючи по собі.

Стійкість, терпимість, вміння прощати і незалежність – усе це досвід. Головне – не здаватися, поки чогось хочеш.

7. НІЩО НЕ КІНЕЦЬ, НАВІТЬ КІНЕЦЬ: УСЕ – ЛИШЕ ТЕЧІЯ

Пам'ятай про це в розпачі, в горі, біля могили друга, читаючи лист коханого, який покинув тебе. Неодмінно буде день, коли ти скажеш: «І на краще!». (Особливо це стосується коханого).

Ніщо не кінець: одного разу ти зрозумієш, що залишилася одна, і ця думка врятує тебе.

8. НІЩО НЕ КІНЕЦЬ, АЛЕ КІНЕЦЬ БЛИЗЬКИЙ

І корисно думати, що він – завтра. Тоді легше слідувати всім цим пунктам.

9. РОБИ ЩО ХОЧЕШ, АЛЕ ПОДБАЙ ПРО СВОЄ ТІЛО, ІНАКШЕ ВОНО НЕСПОДІВАНО ПОМСТИТЬСЯ ТОБІ

Набуди звички питати, чого хоче твій організм, і виконувати це. Якщо ти ніколи не прислухалася до тіла і не знаєш, як воно промовляє, почни з простих речей на зразок лісових прогулянок, плавання або йоги. Далі все відбудеться само собою: тіло чекає, щоб його почули.

10. РОМАНТИКА, ЛЮБОВ І ПРИСТРАТЬ – ЦЕ ПРЕКРАСНО

Але якщо плутати їх із сексом, можна надовго залишитися без нього. А це нерозумно і шкідливо. Зроби так, щоб у тебе був секс. Нехай романтика і любов, прийшовши, застане тебе в ліжку з новим коханцем.

11. ОСТАННЄ, ПРО ЩО ВАРТО ХВИЛЮВАТИСЯ: ЩО ПОДУМАЮТЬ ПРО ТЕБЕ ЛЮДИ

Вони думають в основному про себе, а також – про тебе, міряючи по собі. Тобто, вони не думають ні про тебе, ні про інших.

12. БІЙСЯ ВПЕВНЕНОСТІ!

Впевненість – початок маразму. Сумнівайся, допускай інші варіанти, залишай шляхи відступу собі й іншим. Я сумніваюся в кожному пункті, який написала. Але в цю секунду, мабуть, усе залишу, як є. Одного разу я залишуся одна і перевірю, чи врятує мене все це.

P.S. Це єдиний пункт, у якому я не сумніваюся: бережи друзів. Вони – єдине, що варто накопичувати (мені поки вдається). Одного разу я зрозумію, що залишилася одна, а друзі тут же нагрянуть і скажуть: «Ти зовсім очманіла, у тебе ж є ми». І це правда!

foto: la castru chto - take - lyubov.net.

Православна віра не закликає примусово уникати одне одного, але вітає посильний аскетизм сімейного життя.

Чи можна займатися сексом у Великий піст?

- У цей час люди виключають зі свого раціону їжу тваринного походження, алкогольні напої, позбавляються від шкідливих звичок. Але в інтимному питанні все дещо складніше

В одному зі своїх послань апостол Павло закликає подружжя не ухилитися одне від одного, щоб не впадати у гріх. Вважається, що на період посту і молитов чоловік і дружина самі мають право встановлювати час утримання від статевого контакту і відбувається це тільки за обоюдною згодою. Якщо один із партнерів не бажає відмовлятися від сексу, то другий не має права відмовити, керуючись тільки заборонаю на заняття любов'ю в пісний день.

Однак ченці все ж не мають єдиної точки зору в цьому питанні. Одні переконані, що Великий піст — це час, коли людина від обмежень своїх вчинків і звичок стає сильнішою і стійкішою до різних спокус. Інші вважають інтимне подружнє життя християн вільним і що в нього не можуть втручатися ніякі традиції. Але все ж існують дні, коли займатися сексом у піст не можна. До них належить страсна п'ятниця і загалом вся страсна седмиця. Церква не дозволяє вступати в інтимний зв'язок під час підготовки до таїнства святого причастя.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Ідеальна половинка для кожного знака Зодіаку

- **ЩО ВІЩУЮТЬ ЗОРІ?** У те, що віщують зірки, звичайно, можна не вірити, але, як свідчить практика, астрологи нерідко таки мають рацію. Проаналізуйте, хто вам найбільше підходить за знаком зодіаку, – і ви отримаєте підказку про те, з ким найдоцільніше будувати стосунки і з ким вони найлегше складатимуться. Але якщо поряд із вами – людина зодіакально несумісна, то це теж не привід надто засмучуватися. Це всього лиш означає, що вам разом доведеться докласти трохи більше зусиль і йти на поступки, щоб у вашій парі панувала гармонія

ОВЕН

Представники цього знака — зазвичай агресивні, самовпевнені особистості, які люблять рух, швидкі темпи. Їм потрібен партнер, здатний іти в ногу з часом. Ідеальна половинка для Овна — людина цілеспрямована, впевнена в собі, яка не боїться ризикувати, змінювати себе й обставини.

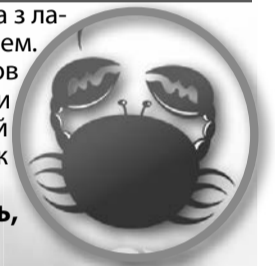
Потенційна половинка: Овен, Лев, Стрілець, Близнюки, Водолій.

РАК

Йому необхідна поряд розумна людина з лагідною душею, зі щирим відкритим серцем. У Рака величезна потреба дарувати любов і тепло. І йому хочеться навзаєм відчувати себе особливим і коханим, тому ідеальний супутник для цього знака повинен також бути турботливим і ніжним.

Потенційна половинка: Скорпіон, Телець, Риби, Діва.

ТЕЛЕЦЬ

Їм просто необхідний вірний і романтичний однолюб. Телець залишиться відданим і лояльним до самісінького кінця. Але йому потрібен той, хто здатен цінувати його щирість і відповісти на сильні почуття взаємністю.

Ідеальна половинка для Тельця — той, хто заслуговує на довіру і не грає в ігри.

Потенційна половинка: Рак, Козеріг, Діва, Риби.

ЛЕВ

Представнику цього знака потрібен той, хто впевнений у собі, готовий до пригод і любить різноманіття. Але водночас ця людина має бути таємничою, інтригуючою, непередбачуваною, щоб Лев не здогадувався, що буде далі, чого очікувати наступної миті.

Потенційна половинка: Близнюки, Терези, Стрілець, Овен.

БЛИЗНЮКИ

Їм потрібен розумний і цікавий супутник у житті, якому властиве почуття гумору. Близнюки зазвичай дуже розбірливі в тому, з ким зустрічаються, тож ви відчуєте себе особливими, якщо вони виберуть саме вас. Їхня ідеальна половинка — це веселий, розважливий інтелектуал.

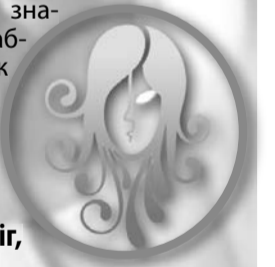
Потенційна половинка: Лев, Терези, Овен, Водолій.

ДІВА

Поряд із собою представники цього знака бачать досвідченого, амбіційного й абсолютно відданого супутника. Він також повинен бути розумним, активним, креативним. Діви не люблять тих, хто цілими днями байдикує. Однак найбільше їм необхідний той, хто так само відданий і зацікавлений у взаєминах, як і вони самі!

Потенційна половинка: Скорпіон, Козеріг, Рак, Телець.

ТЕРЕЗИ

Поруч із ними повинен бути супутник із гарною зовнішністю, інтелектом і впевненістю в собі! Терезам властиві високі стандарти, тож коли справа доходить до любові, їм не потрібен абихто. Вони цінують чарівну вроду і багатство внутрішнього світу.

Потенційна половинка: Близнюки, Водолій, Стрілець, Лев.

СКОРПІОН

Їм потрібен хтось, хто може кинути виклик і завоювати своєю пристрастю й впевненістю. Любов Скорпіона глибока й абсолютно безумовна. Але їм потрібен той, у кому вони ні на мить не засумніваються. Ідеальна пара для них — це людина з багатою уявою, глибокою душею, особистість таємнича й інтригуюча.

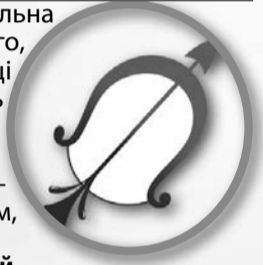
Потенційна половинка: Риби, Діва, Козеріг, Рак.

СТРІЛЕЦЬ

У представників цього знака — вільна душа, вони не потерплять поряд того, хто намагатиметься змінити їх. Стрільці цінують свою свободу й незалежність і не потребує, щоб хтось тримався за них. Їх ідеальна пара — це людина із нестандартним ставленням до життя, готова приймати партнера таким, яким він є.

Потенційна половинка: Лев, Водолій, Овен, Терези.

КОЗЕРІГ

Вони обирають у супутники життя сильну особистість із щирою і загадковою душею, людину, здатну залишатися вірною до кінця. Козеріг не боїться бути вимогливим у любові, причому і до себе, і до партнера. Він шукає інтелекту й розуміння. Але перш за все — надійності і вірності. Козерогові потрібен той, на кого будь-якої миті можна розраховувати!

Потенційна половинка: Риби, Телець, Діва, Скорпіон

ВОДОЛІЙ

Ось кому потрібен супутник не просто люблячий і турботливий, а людина з чорним гумором і талантом неперевершеного кухаря! Ідеальний партнер для Водолія повинен бути активним, дотепним і готовим до пригод. Якщо ви зумієте змусити Водолія сміятися, він зробить для вас що завгодно. Уміння приготувати «кашу із сокири» також є великим плюсом!

Потенційна половинка: Терези, Овен, Близнюки, Стрілець.

РИБИ

Їм підходить самодостатня, впевнена у собі, творча особистість. Риби живуть у своєму власному світі, і вони ніколи не сприймають дійсність надто серйозно. Ідеальний супутник для представників цього знака — це людина, з якою вони можуть легко й невимушено спілкуватися.

Потенційна половинка: Рак, Риби, Скорпіон.

Фото pixabay.com.

«Так, маю я таємницю...»

Чоловік, який так і не знайшов дружини

● **ПРИТЧА** Коли один старий помирав у 90 років, хтось запитав його:
— Ти так і не одружився, але ніколи не говорив, чому саме. Тепер, за мить до смерті, вдовольни цю нашу цікавість. Бо хоча ми й довідаємося про твою таємницю, це вже не зашкодить тобі..

Діана ВІССОН,
оповідання з книги «365 притч на щодень»
(видавництво «Свічадо», Львів)

Старий відповів:

— Так, маю я таємницю. Я не ворог подружжя — просто весь свій вік я шукав ідеальну жінку. Увесь час тратив на пошуки і так промайнуло моє життя.

— Та невже на цій величезній планеті, населеній мільйона-

“
Я не ворог подружжя — просто весь свій вік я шукав ідеальну жінку.

ми людей, половина яких — жінки, ти не зміг відшукати одну-єдину ідеальну?

— Ні, одну я все-таки знайшов.

Співбесідник спантеличився:

— Але що ж сталося, чому ви не побралися?

— Та жінка шукала ідеального чоловіка...

АНЕКДОТ НА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

— Ти вийдеш за мене заміж? — запитує молодий чоловік дівчину.

— Ні. Чоловік, за якого я вийду заміж, мусить бути відважний і кмітливий! — відповідає вона.

— А ти вже не пам'ятаєш, як я спас тебе, коли ти тонула?

— Ну так, відважним ти був, але ще не означає, що ти кмітливий.

— А як ти думаєш, хто човна перевернув? — скромно усміхнувся той.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

« Початок на с. 2

* * *
 Дев'ять відьом приїтали,
 сніг у Луцьку замітали.
 Мітли нам вони лишили
 І на дронах відлетіли.
 Таким мітлам навіки
 вдячні будуть двірники,
 Миська рада й кожен ЖЕК:
 – Заощадимо бюджет!

(Галина ШАФЕТА,
 м. Луцьк).

* * *
 Трудно зараз стало всім,
 А «відьмачкам» — ї поготів.
 Не потрапить в магазин,
 Нема грошей на бензин.
 Нема ласки, нема волі,
 Та ще й «коні» на припоні,
 Хто ж тут винен, вражий син?
 Ну, звичайно, — карантин!

(Надія ШПИТУН,
 м. Луцьк).

“ **Видається напрокат
 Баби Яги самокат!**

МАЙСТЕР-КЛАС

Цю світлину незвичайну
 Зафоткано вранці!
 Засоби пересування (відьом)
 Видно на стоянці.
 Цілу ніч вони літали
 Й ще будуть літати.
 Ловлять кайф вони в польоті —
 Це в них не відняти!

* * *
 Ні бензину, ні солярки для мітли
 не треба.
 Без заправки апарат цей дістає
 до неба!
 Цілу ніч вона літає, трудиться,
 а зранку,
 Щоб нормально відпочити —
 Треба на стоянку!

* * *
 Екологічно чистий транспорт
 Припаркувався зранку тут.
 Вдень відпочине, як годиться,
 Вночі — під відьму й на маршрут!
 (Валерій НЕКРАСОВ,
 м. Луцьк).

* * *
 На антиконкурсі краси
 В коронавірусні часи —
 Справжня Відьма, рівна трону,
 Зодягне Covid-корону!
Примітка:
 «Паркування тільки в північ —
 За нуль годин до третіх півнів!»

* * *
 Не приїхав на шабаш
 Головний Князь Пекла наш —

Тур №4 (2021):
 А сьогодні ми пропонуємо поміркувати над підписами до цієї доволі колоритної
 весняної світлини.
 Кожен учасник може запропонувати до 22 квітня будь-яку кількість варіантів і
 надіслати їх нам на адресу: 43025, просп. Волі, 13, м. Луцьк, «Так ніхто не кохав»,
 або на електронну — takvolyn@gmail.com.
**Увага! Не забудьте вказати свої дані, щоб отримати 250 гривень призових, якщо
 станете абсолютним переможцем конкурсу. Хай щастить!**

На кордоні Майстер-троль
 Не пройшов Covid-контроль.

Видається напрокат
 Баби Яги самокат!

В поміч путінській піхоті —
 Безпілотники на зльоті.

Протестують двірники,
 Що зарплати в них низькі,
 Та один штрейкбрехер-гад

За двійний мете оклад!
 * * *

Всі на форум у Давосі —
 Тільки Путін ще в дорозі.
 * * *

Світовий зібрався уряд —
 Знов чорти людей надурять!
 * * *

Лиш одна мітла в роботі —
 Маргарити у польоті.
 (Миколай ШОСТАК,
 м. Луцьк).

ПІДСУМКИ «СТОП-КАДРУ» № 3 (2021):

**III місце
 (50 гривень призових):**

Всі тихенько лежимо,
 Нікого не гонимо.
 Ти, робота, нас не бійся —
 Ми тебе не тронемо.

(Микола КЛИМУК,
 м. Луцьк).

**II місце
 (75 гривень призових):**

І на Лисій на горі
 теж дійшли комфорту,
 Ось таку чудову
 Кличко зробив нам парковку!

(Надія МІЩЕНКО,
 смт Солоне
 Дніпропетровської області).

**I місце
 (125 гривень призових):**

Однієї вже нема,
 Баба Йожка потягла.
 Тож, сучасні Маргарити,
 Годі вам в дівках сидіти.
 Не дивіться на ціну —
 Нумо сіли на мітлу!

(Марія ПІНКЕВИЧ,
 смт Ратне Ковельського району Волині).

● РОЗУМОВА АТАКА

Склав пан Андрій.

Українс. актор, ведучий Євген ...

Безглуздя, нісенітниця

Українс. акторка ... Руснак

Ліва притока Дунаю

Скрипка-вельтень

Роман «... людська - не водиця»

Частина трикутника

Пастушковий журавель

Видимий повітряний простір

Українс. композитор ... Злотник

Незаконне перевезення товарів

Пророк в ісламі

Австралійський страус

Головна думка твору

Француз. актор Філіп ...

Співак

Вусата риба

Східний вітер

Вільний матрос у Туреччині

Ім'я

Хутровий звір

Південна вічнозелена рослина

Необхідна і достатня ...

Острів у Греції

Велика металева посудина

Фаршировані овочі

Одиниця сили вітру, землетрусу

Гори в Південній Америці

Столиця Норвегії

Морська німфа в античній міфології

Акторка

Річка в Українських Карпатах

... Турман

Тропічний фрукт

Сіяння, сівба

Український телеканал

Водойма з гірко-солонною водою

Вулкан в Індонезії ... Кракатау

Річка в Латвії

Загадка

Королева Єрусалиму

Апостол святий ...

Самітник, відлюдник, пустельник

Характер звучання мови

Знатний чоловік в Іспанії

Турецька актриса Гюль ...

Сусід українця

«... падуць» Фон картини

Порода собак Крик жаби

Роман Куліша «Чорна ...»

Півострів на сході Канади

Місто в Німеччині

Гора в Японії

Озеро в Італії (антонім)

Чиста бавовна

Здатність говорити

Балюстрада, перила

Гідроакустичний прилад

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Місячник «Так ніхто не кохав історії для душі»

www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск: ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Зареєстрована 22 липня 2020 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

Адреса редакції і видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: takvolyn@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймально – (0332) 72-38-94, з питань реклами – (0332)77-07-70, приватних оголошень – (0332)72-39-32, розповсюдження – (0332)72-38-94.

ТзОВ «Газета «Волинь» н/р UA20303440000026008055520122

КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 32 сторінки формату А-4

Передплатні індекси: 86771, 60305, 60392, 86772 – для Волині, 60779 – для інших областей

Регістраційні номери: серія ЛВ №571-304Р, серія КВ №23543-13383Р

Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua.

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 315

«Смерте, я тебе не боюся! Я закохана і не збираюся відмовлятися від свого кохання».

Вийшла заміж за 18 годин до смерті

● **ДО СЛІЗ** Ця історія варта екранізації Голлівудом. Переконані, її ви розкажете своїм друзям. Бо вона з розряду тих, про які кажуть — ВІЧНА ЛЮБОВ

Лія ЛІС

Хвора на рак 31-річна американка Хізер Ліндсей вийшла заміж прямо в лікарні і померла через 18 годин після весілля. Її обранець — 35-літній Девід Мошер — вирішив, незважаючи ні на що, зробити останні години життя коханої жінки щасливими.

Хізер і Девід познайомилися в танцювальному класі. Почали дружити. Через рік зустрічей він зробив їй пропозицію руки і серця. Хізер відповіла «так». А через кілька днів дізналася, що в неї рак молочної залози.

Пухлина вже вразила лімфатичні вузли, і лікування нічого б не дало. Залишалося змиритися і чекати смерті...

Незважаючи на це, Девід вирішив: весілля бути! І якомога швидше організував торжество. На цей час рак уже вразив мозок і легені Хізер.

Лікарі просили перенести захід: дівчина не могла рухатися і навіть говорити. Але сама вона дуже мріяла вийти заміж і піти на той світ щасливою...

Весілля відбулося в палаті лікарні Святого Франциска в Коннектикуті. Хізер щосили намагалася не думати про біль, який вбивав її кожної секунди. Дівчину вбрали у весільну сукню. На голову одягнули перуку, оскільки під час лікування все волосся випало. Молода мала гарний вигляд, незважаючи на медичні трубки...

“**Найскладніше було вимовити весільну клятву, але Хізер із цим впоралась, і пообіцяла «кохати одне одного, поки смерть не розлучить їх». Ці слова стали останніми, які промовила в своєму житті Ліндсей.**”

Медсестри завезли наречену прямо на ліжку в лікарняну капличку, де її разом зі священником і гостями очікував Девід. Присутні на церемонії не могли стримати сліз.

«Це був момент, коли вона хотіла сказати: «Смерть, я тебе не боюся! Я закохана і не збираюся відмовлятися від свого кохання», — розповіла потім близька подруга нареченої Христин Карас.

Найскладніше було вимовити весільну клятву, але Хізер із цим впоралась і пообіцяла «кохати одне одного, поки смерть не розлучить їх». Ці слова стали останніми, які промовила в своєму житті Ліндсей. Через 18 годин її серце зупинилось...

«Ми сильно кохали одне одного. Не приймайте любов як данину, тому що ви її можете втратити будь-якої миті, — сказав так швидко овдовілий Девід Мошер і додав: — Хізер — кохання всього мого життя. Так, смерть нас розлучила зараз, але не назавжди.»

Як правильно говорити з дітьми про секс

● **ПРО ЦЕ** Психолог Наталія Підлісна вважає, що необізнаність у цьому питанні може завдати непоправної шкоди здоров'ю підлітків

Ганна КОВПАК, segodnya.ua

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, 20% 15-річних юнаків уже мають статеві стосунки. У дівчат дещо інша ситуація — 20% із 16 літ теж починають займатися сексом. Ви будете в шоці, але 10% дітей мають інтимні стосунки з 12 років. А ще треба знати, що 65% дізнаються про це не на вулиці, не від своїх друзів, а з порнографії. Тому мають спотворене уявлення про близькість.

«Сексуальна необізнаність може завдати непоправної шкоди здоров'ю дітей. А культ сексу в інтернеті та кіно призводить до зростання насильства, ранніх сексуальних дебютів, захворювань, і звичайно ж, абортів», — переконана психолог Наталія Підлісна. У програмі «Ранок з Україною» на телеканалі «Україна» вона розповіла, як правильно і з якого віку треба починати говорити з дітьми про статеві стосунки і скільки етапів сексуальної обізнаності треба пройти.

Закінчення на с. 13

Фото із сайту ukr.life.

Краще, щоб ви розповіли, «що там заховалось», ніж повідомить хтось чужий із вулиці.